

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0264/2009

14.4.2009

ДОКЛАД

относно Годишния доклад за 2008 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2008/2336(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Raimon Obiols i Germà

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	35
ANNEX I.....	46
ANNEX II.....	64
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	66

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно Годишния доклад за 2008 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2008/2336(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид десетия годишен доклад на Европейския съюз за правата на човека (2008 г.)¹,
- като взе предвид членове 3, 6, 11, 13 и 19 от Договора за Европейски съюз и членове 177 и 300 от Договора за създаване на Европейската общност,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и всички международни инструменти в тази област²,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид всички конвенции на Организацията на обединените нации за правата на човека и факултативните протоколи към тях,
- като взе предвид регионалните инструменти в областта на правата на човека, включително Африканската харта за правата на човека и народите, Факултативния протокол относно правата на жените в Африка, Американската конвенция относно правата на човека и Арабската харта относно правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2009 г. относно положението в Ивицата Газа³ и заключенията на заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 27 януари 2009 г. относно мирния процес в Близкия изток,
- като взе предвид влезлия в сила на 1 юли 2002 г. Римски статут на Международния наказателен съд (МНС) и резолюциите на Парламента, свързани с МНС⁴,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за действия срещу трафика на хора и плана на Европейския съюз за 2005 г. за най-добри практики, стандарти и процедури за борба с трафика на хора и за неговото предотвратяване⁵,
- като взе предвид Протокол № 13 към Европейската конвенция за защита на

---

¹ Документ на Съвета 14146/1/08.

² За всички съответни основни документи, моля, консултирайте се с таблицата в приложение III към доклад А6-0128/2007 на комисията по външни работи.

³ Приети текстове, P6_TA(2009)0025.

⁴ ОВ С 379, 7.12.1998 г., стр. 265; ОВ С 262, 18.09.2001 г., стр. 262; ОВ С 293 Е, 28.11.2002 г., стр. 88; ОВ С 271 Е, 12.11.2003 г., стр. 576; Приети текстове, 22 май 2008 г., P6_TA(2008)0238. Приети текстове, 21 октомври 2008 г., P6_TA(2008)0496.

⁵ ОВ С 311, 9.12.2005 г., стр. 1.

правата на човека и основните свободи относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства,

- като взе предвид Конвенцията на ООН срещу изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание (Конвенция срещу изтезанията),
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз¹,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между държавите от АКТБ и ЕО и неговото преразглеждане²,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1889/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за установяване на финансов инструмент за насърчване на демокрацията и правата на човека по света³ (европейски инструмент за демокрация и права на човека или ЕИДПЧ),
- като взе предвид предишните си резолюции относно правата на човека по света,
- като взе предвид своите резолюции относно петата и седмата сесия на Съвета на ООН по правата на човека, приети съответно на 7 юни 2007 г.⁴ и 21 февруари 2008 г.⁵, и относно резултатите от преговорите относно Съвета на ООН по правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз⁶,
- като взе предвид своите резолюции от 1 февруари 2007 г.⁷ и 26 април 2007 г.⁸ относно инициативата в подкрепа на всеобщ мораториум върху смъртното наказание и Резолюция 62/149 на Общото събрание на Организацията на обединените нации от 18 декември 2007 г. за налагане на мораториум върху изпълнението на смъртното наказание,
- като взе предвид своята резолюция от 20 септември 2001 г. относно гениталното

---

¹ ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

² ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3; ОВ L 209, 11.08.2005 г., стр. 27.

³ ОВ L 386, 29.12.2006, стр. 1.

⁴ ОВ С 125 Е, 22.05.2008 г., стр. 220.

⁵ Приети текстове, P6_TA(2008)0065.

⁶ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 107.

⁷ ОВ С 250 Е, 25.10.2007, стр. 91.

⁸ ОВ С 74 Е, 20.03.2008 г., стр. 775.

осакатяване на жени¹, в която се утвърждава, че всяка форма на подобно осакатяване, в каквато и да е степен, е акт на насилие срещу жените и представлява нарушение на техните основни права,

- като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2007 г. относно провеждането на диалог и консултации с трети страни в областта на правата на човека², включително правата на жените, които следва да се разглеждат подробно в рамките на всички диалози в областта на правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2008 г. относно оценката на санкциите, налагани от ЕС, като част от неговите действия и политики в областта на правата на човека³,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2008 г. относно стратегия на ЕС за правата на детето⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2006 г. относно свободата на изразяване на мнение по интернет⁵,
- като взе предвид всички резолюции, които е приел при неотложни случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава,
- като взе предвид Форума на неправителствените организации в Европейския съюз относно правата на човека, проведен в Лисабон през декември 2007 г.,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, която беше подписана от Европейската общност и от по-голямата част от нейните държави-членки на 30 март 2007 г. и в която се предвижда задължението интересите и проблемите на хората с увреждания да се включват в действията в областта на правата на човека по отношение на трети страни,
- като взе предвид Декларацията на Организацията на обединените нации относно защитниците на правата на човека и относно дейността на специалния представител на генералния секретар на Организацията на обединените нации във връзка с положението на защитниците на правата на човека,
- като взе предвид Международната конвенция за защита на лицата от насилствено изчезване, приета през декември 2006 г.,
- като взе предвид насоките на Европейския съюз относно насърчаването на спазването на международното хуманитарно право⁶, относно децата и въоръжените конфликти и защитниците на правата на човека, както и относно

---

¹ ОВ С 77 Е, 28.03.2002 г., стр. 126.

² ОВ С 187 Е, 24.7.2008, стр. 214.

³ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0405.

⁴ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0012.

⁵ ОВ С 303 Е, 13.12.2006 г., стр. 879.

⁶ ОВ С 327, 23.12.2005 г., стр. 4.

смъртното наказание, изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение, относно диалозите с трети страни в областта на правата на човека, относно насърчаването и защитата на правата на детето и относно насилието спрямо жените и борбата срещу всички форми на дискриминация на жените,

- като взе предвид своята резолюция от 8 май 2008 г. относно мисиите на ЕС за наблюдение на избори: цели, практики и бъдещи предизвикателства¹,
  - като взе предвид своята резолюция от 14 януари 2009 г. относно развитието на Съвета на ООН по правата на човека, включително ролята на ЕС²,
  - като взе предвид член 45 и член 112, параграф 2 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А6-0264/2009),
- А. като има предвид, че правата на човека и тяхната защита се обуславят от признаването на достойнството на човешката личност; като има предвид, че в тази връзка следва да се припомнят встъпителните думи на Всеобщата декларация за правата на човека, съгласно която: „признаването на достойнството, присъщо на всички членове на човешкия род, на техните равни и неотменими права представлява основа на свободата, справедливостта и мира в света”,
- Б. като има предвид, че справедливостта, свободата, демокрацията и правовата държава произтичат от истинското признаване на достойнството на човешката личност, и като има предвид, че това признаване е основата на всички права на човека,
- В. като има предвид, че в десетия годишен доклад на Европейския съюз за правата на човека (2008 г.), изготвен от Съвета и Комисията, се прави общ преглед на дейността на институциите на ЕС по отношение на правата на човека в и извън Европейския съюз,
- Г. като има предвид, че с настоящата резолюция се цели да се разгледа и оцени дейността на Комисията, Съвета и Парламента в областта на правата на човека и, в някои специфични случаи, да се направи конструктивна критика,
- Д. като има предвид, че досегашната дейност на Европейския съюз в областта на правата на човека в рамките на Общността има пряко отражение върху неговата репутация и върху неговата способност да провежда ефективна външна политика в областта на правата на човека,
- Е. като има предвид, че трябва да се положат усилия за отделяне на по-голямо внимание на спазването на основните права на човека, и по-специално на политическите права, при договарянето и прилагането на двустранни или регионални търговски споразумения, дори при споразумения, сключени с важни

---

¹ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0194.

² Приети текстове, Р6_ТА(2009)0021.

търговски партньори,

- Ж. като има предвид, че е необходимо да се съблюдают клаузите за правата на човека от споразуменията, сключени от ЕС и неговите партньори - трети страни,
3. като има предвид, че политиките, които насърчават правата на човека, все още са изложени на заплахи в редица региони на света, тъй като нарушенията на правата на човека неизбежно вървят ръка за ръка с усилия от страна на техните извършители да ограничат въздействието на всяка една политика, която насърчава правата на човека, по-специално в страни, в които нарушенията на правата на човека са от ключово значение за задържането на власт на недемократични правителства,
1. счита, че е необходимо ЕС да пристъпи към осъществяване на последователна и съгласувана политика за оказване на подкрепа и насърчаване на правата на човека по света, и подчертава необходимостта от по-ефективно провеждане на тази политика;
2. отново изтъква своето убеждение, че за да се подобри насърчаването на правата на човека, общата външна политика и политика на сигурност на ЕС (ОВППС) трябва да се укрепи, както и че е необходимо да се гарантира, че насърчаването на правата на човека като основна цел на ОВППС, както се посочва в член 11 от Договора за Европейски съюз, се прилага стриктно в диалога и институционалните взаимоотношения на ЕС с всички страни по света;
3. призовава Съвета и Комисията да положат повече усилия за подобряване на способността на Европейския съюз да предприема своевременни мерки по отношение на нарушения на правата на човека от трети страни; подчертава ключовата роля, изпълнявана от ЕС, в сферата на правата на човека в днешния свят и съответните повишени очаквания; призовава за обща линия на поведение на ЕС в областта на зачитането на правата на човека както във външната му политика, така и на територията на ЕС;
4. призовава за неизменна максимална бдителност по отношение на клаузите относно правата на човека в споразуменията, сключени от ЕС и негови партньори - трети страни, както и за систематичното включване на подобни клаузи в бъдещите споразумения; изтъква, че тъй като клаузата за правата на човека представлява основен елемент, тя следва да бъде приложима спрямо всички разпоредби на споразумението; отново призовава тази клауза да бъде систематично съпровождана от истински механизми за прилагане;

Годишен доклад на Европейския съюз за правата на човека - 2008 г.

5. подчертава значението на годишния доклад на Европейския съюз за правата на човека за извършването на анализ и оценка на политиката на Европейския съюз в областта на правата на човека и отчита положителната роля на дейността на институциите на ЕС в тази сфера;
6. отново отправя искане за предоставяне на повече и по-добра информация за

извършването на оценка на политиките и за предлагането на елементи и насоки за подобряване на общия подход, свеждане до минимум на всякакви противоречия и коригиране на приоритетите в рамките на тези политики за всяка страна поотделно, с цел да се приеме национална стратегия за правата на човека или поне глава относно правата на човека като част от документите относно националните стратегии; отново отправя своя призив за извършване на редовна периодична оценка на прилагането и резултатите от политиките, инструментите и инициативите на Европейския съюз в областта на правата на човека в трети страни; призовава Съвета и Комисията да разработят специфични, измерими показатели и критерии с цел да се оценява ефективността на тези политики;

7. приветства публичното представяне на доклада за 2008 г. от Съвета и Комисията на заседанието на парламентарната подкомисия по правата на човека, проведено на 4 ноември 2008 г., което съвпадна с 60-ата годишнина на Всеобщата декларация за правата на човека от 10 декември 1948 г., както и неговото представяне в пленарната зала в деня, в който на Ну Јиа от Китай беше връчена годишната награда „Сахаров“ за свобода на мисълта;
8. отново призовава Съвета и Комисията да определят „страните, които пораждат особена загриженост“, в които е особено трудно да се насърчават правата на човека, както и страните, в които правата на човека се нарушават, и за тази цел да разработят критерии за оценяване на страните по отношение на данните относно зачитането от тях на правата на човека, като по този начин се предостави възможност за установяване на специфични приоритети в рамките на отделните политики;
9. призовава Съвета и Комисията да положат повече усилия за разпространяването на своя годишен доклад относно правата на човека и да гарантират, че той достига до възможно най-широк кръг читатели; също призовава за провеждане на информационни кампании за осведомяване на обществеността, чиято цел е да популяризират ролята на ЕС в тази област;
10. призовава Съвета и Комисията да провеждат редовни проучвания на социалното въздействие и осведомеността по отношение на дейността на Съюза в областта на правата на човека;
11. счита, че докладът показва, че въпреки разследванията, проведени в някои държави-членки, ЕС не е извършил оценка на практиките на държавите-членки във връзка с политиката на борба с тероризма, осъществявана от правителството на САЩ по време на президентския мандат на Джордж Буш;
12. подчертава, че, от гледна точка на голяма част от международната общественост, политиката в областта на имиграцията представлява предизвикателство за репутацията на външната политика на ЕС в областта на правата на човека,

Действия на Съвета и Комисията в областта на правата на човека в рамките на международни форуми

13. счита, че количествените и качествените подобрения в секретариата по правата на

човека към Съвета биха предоставили възможност на Европейския съюз допълнително да популяризира своята роля за насърчаване и гарантиране на зачитането на правата на човека в рамките на външната си политика; очаква, че бъдещото назначаване на Върховен представител за общата външна политика и политика на сигурност, който би изпълнявал също длъжността на заместник-председател на Комисията, би повишило значително последователността и ефективността на ЕС, ако Договорът от Лисабон влезе в сила;

14. счита, че е от съществено значение, като се има предвид значението на въпросите, свързани с правата на човека, в ситуации на конфликт и в постконфликтни ситуации всички специални представители на Европейския съюз в бъдеще да разполагат със специален мандат, който изрично да включва насърчаване и гарантиране на зачитането на правата на човека;
15. отново призовава Комисията да насърчи държавите-членки на Европейския съюз и трети държави, с които в момента се водят преговори за бъдещо членство или за укрепване на отношенията, да подпишат и да ратифицират всички ключови конвенции на ООН и Съвета на Европа в областта на правата на човека и факултативните протоколи към тях и да сътрудничат при международните процедури и механизми по отношение на правата на човека; по-специално призовава за сключването на рамково споразумение между Европейския съюз и Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) с оглед насърчаването на ратифицирането и прилагането на конвенциите на ООН от всички държави-членки;
16. призовава Съвета и Комисията да продължат активните си усилия за постигане на всеобщо ратифициране на Римския статут и за приемане на необходимото национално законодателство за прилагането му на практика съобразно Обща позиция 2003/444/ОВППС на Съвета от 16 юни 2003 година за Международния наказателен съд (МНС)¹ и Плана за действие от 2004 г. за последващи действия по общата позиция; отправя искане за разширяване на обхвата на тези усилия, така че в него да се включат ратифицирането и прилагането на Споразумението за привилегиите и имунитетите на МНС, което представлява важен оперативен инструмент за МНС; приветства факта, че с ратифицирането на Римския статут от страна на Мадагаскар, островите Кук и Суринам през 2008 г. общият брой на страните по конвенцията достигна 108 през юли 2008 г.; призовава Чешката република, която е единствената държава-членка на ЕС, която все още не е ратифицирала Римския статут, най-после да направи това в най-кратък срок²;

---

¹ ОВ L 150, 18.6.2003 г., стр. 67.

² Към 18 юли 2008 г. 85 държави все още не бяха ратифицирали Римския статут: Азербайджан, Алжир, Ангола, Армения, Бангладеш, Бахамски острови, Бахрейн, Беларус, Бруней, Бутан, Вануату, Виетнам, Гватемала, Гвинея-Бисау, Гренада, Египет, Екваториална Гвинея, Еритрея, Етиопия, Зимбабве, Израел, Индия, Индонезия, Ирак, Иран, Йемен, Кабо Верде, Казахстан, Камерун, Катар, Киргизстан, Кирибати, Китай, Кот д'Ивоар, Корейска народно демократична република, Куба, Кувейт, Лаос, Либия, Ливан, Мавритания, Малайзия, Република Малдиви, Мароко, Мианмар/Бирма, Микронезия, Мозамбик, Молдова, Монако, Непал, Никарагуа, Обединени арабски емирства, Оман, Пакистан, Република Палау, Папуа-Нова Гвинея, Руанда, Руска федерация, Салвадор, Сао Томе и Принсипе, Саудитска Арабия, Свазиленд, Сент Лусия, Сейшелските острови, Сингапур, Сирия, Соломоновите острови, Сомалия,

настоятелно приканва Румъния да анулира своето двустранно споразумение относно имунитета със Съединените американски щати;

17. изисква всички председателства на ЕС да повдигат въпроса относно значението на сътрудничеството с МНС на всички срещи на високо равнище на ЕС и при всеки диалог с трети страни, включително срещите на високо равнище ЕС-Русия и диалога ЕС-Китай, и настоятелно призовава всички държави-членки на ЕС да засилят сътрудничеството си със Съда и да сключат двустранни споразумения относно изпълнението на присъдите, както и относно защитата на свидетелите и жертвите; освен това признава Споразумението за сътрудничество и взаимопомощ между Европейския съюз и МНС и, на тази основа, призовава Европейския съюз и неговите държави-членки да предоставят на Съда цялата необходима помощ, включително подкрепа на място, по текущите дела; в тази рамка приветства помощта от страна на Белгия и Португалия при задържането и предаването на Jean-Pierre Bemba на МНС през май 2008 г.;
18. призовава за своевременното ратифициране от Европейската общност и нейните държави-членки на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания; настоява, че факултативният протокол към тази конвенция следва да се разглежда като неделима част от нея и призовава за едновременното присъединяване към конвенцията и протокола¹;
19. подчертава необходимостта от допълнително укрепване на активното участие на Европейския съюз и неговите държави-членки по отношение на правата на човека и въпросите на демокрацията във връзка с тяхното участие в различни международни форуми през 2009 г., включително в дейността на Съвета на ООН по правата на човека, на Общото събрание на ООН, на Съвета на министрите на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и на Съвета на Европа;
20. приветства Конференцията на защитниците на правата на човека, финансирана чрез европейския инструмент за демокрация и права на човека, която се проведе в Европейския парламент в Брюксел на 7 и 8 октомври 2008 г., като важна междуинституционална инициатива от страна на Европейската комисия, Европейския парламент и Организацията на обединените нации, с която се отбеляза 60-ата годишнина на Всеобщата декларация за правата на човека;
21. приветства сътрудничеството между Европейския съюз и Съвета на Европа, което се осъществява в рамките на меморандума за разбирателство, подписан през май 2007 г.; приветства факта, че на 23 октомври 2007 г. и 10 март 2008 г. бяха проведени четиристранни срещи между председателството на ЕС, Комисията, генералния секретар на Съвета на Европа и председателя на Комитета на министрите на Съвета на Европа; потвърждава значението на допълнителното насърчаване на сътрудничеството в областта на правата на човека, на принципа на

Судан, Съединени американски щати, Тайланд, Того, Тонга, Тувалу, Тунис, Туркменистан, Турция, Узбекистан, Украйна, Филипини, Хаити, Чешка република, Чили, Шри Ланка, Ямайка.

¹ Към ноември 2008 г. Австрия, Унгария, Словения и Испания са ратифицирали както конвенцията, така и факултативния протокол.

правовата държава и на плуралистичната демокрация, които представляват ценности, споделяни както от тези две организации, така и от всички държави-членки на ЕС;

22. приветства споразумението, подписано на 18 юни 2008 г. между Комисията и Съвета на Европа относно сътрудничеството в рамките на Агенцията на ЕС за основните права; изтъква, че споразумението включва разпоредби относно организирането на редовни заседания, обмена на информация и съгласуването на действията;
23. приветства факта, че Конвенцията за забрана на касетъчните боеприпаси беше приета на дипломатическата конференция в Дъблин, която се проведе от 19 до 30 май 2008 г.; изразява загриженост във връзка с това, че не всички държави-членки на Европейския съюз подписаха договора на Конференцията за подписване в Осло на 3 декември 2008 г. и ги призовава да направят това във възможно най-кратък срок¹; отбелязва, че тази конвенция налага незабавна и безусловна забрана върху всички касетъчни боеприпаси, които причиняват неприемлива вреда на цивилни граждани;
24. приветства сътрудничеството на Сърбия при задържането и предаването на Радован Караджич на Международния трибунал за бивша Югославия; отбелязва със загриженост, че Ратко Младич и Горан Хаджич все още са на свобода и не са били изправени пред Международния трибунал за бивша Югославия; в тази връзка призовава сръбските органи на управление да гарантират, че ще оказват пълно съдействие на Международния трибунал за бивша Югославия, което следва да доведе до задържането и предаването на всички останали лица, срещу които са повдигнати обвинения, с цел да се проправи пътят за ратифицирането на Споразумението за стабилизиране и асоцииране;
25. настоятелно призовава всички държави-членки за пълно сътрудничество по механизмите на международното наказателно правосъдие и особено по отношение на предаването на бегълците на съда; с дълбока загриженост отбелязва, че Судан все още не е извършил задържането и предаването на МНС на Ahmad Muhammad Harun („Ahmad Harun“) и Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman („Ali Kushayb“), в нарушение на задълженията си по резолюция 1593 (2005) на Съвета за сигурност на ООН; решително осъжда репресивните ответни мерки от страна на Судан след издаването от МНС на заповед за задържане на президента al-Bashir и изразява дълбока загриженост относно неотдавнашните репресии срещу защитници на правата на човека, довели до задържането през юни 2008 г. на Mohammed el-Sarî, който беше осъден на 17 години лишаване от свобода заради сътрудничеството си с МНС, изразява загриженост от неотдавнашното задържане през януари 2009 г. на Hassan al-Turabi, лидер на основната опозиционна група – партия „Национален конгрес“, заради неговото изявление, с което призова президента al-Bashir да поеме политическа отговорност за престъпленията, извършени в Дарфур; накрая, припомня своята резолюция от 22

---

¹ От държавите-членки на ЕС Кипър, Естония, Финландия, Гърция, Латвия, Литва, Полша, Румъния и Словакия все още не са подписали конвенцията.

май 2008 г. относно Судан и Международния наказателен съд (МНС)¹ и отново призовава председателствата на ЕС и държавите-членки да изпълнят и да действат съгласно заявеното от тях становище в декларацията на ЕС от март 2008 г. и заключенията на Съвета от юни 2008 г. относно Судан, в които се заявява, че ЕС „изразява готовността си да обсъди мерки срещу лицата, отговорни за липсата на сътрудничество с Международния наказателен съд, ако не се спазва задължението по Резолюция 1593 на Съвета за сигурност на ООН за сътрудничество с Международния наказателен съд“;

26. приветства започването на 26 януари 2009 г. на първия съдебен процес в МНС срещу Thomas Lubanga от Демократична република Конго (ДРК) и отбелязва, че той е първият съдебен процес в историята на международното наказателно право, при който жертвите вземат активно участие в съдебното производство; в този контекст настоятелно призовава МНС да положи допълнителни усилия с оглед ангажирането на общности в държави в кризисно положение, намиращи се в процес на конструктивно взаимодействие с МНС, което цели да насърчи разбирателството и подкрепата за неговия мандат, да отговори на очакванията и да позволи на тези общности да следват и разбират международния наказателен съдебен процес; приветства сътрудничеството на ДРК при предаването на Thomas Lubanga, Germain Katanga и Mathieu Ngudjolo на МНС; въпреки това изразява съжаление относно факта, че заповедта на МНС за задържане на Bosco Ntaganda все още не е изпълнена, и призовава Съвета по общи въпроси и външни отношения на предстоящите си заседания да изиска незабавното задържане и предаване на Bosco Ntaganda на МНС; отбелязва със загриженост, че и без това критичното положение в Демократична република Конго неотдавна беше допълнително дестабилизирано от нови атаки на Божията армия на съпротивата, при които между 24 декември 2008 г. и 13 януари 2009 г. в северната част на Демократична република Конго бяха жестоко убити поне 620 цивилни лица и отвлечени повече от 160 деца; поради това подчертава необходимостта от спешното задържане на командирите на Божията армия на съпротивата, както беше изискано в резолюцията на Парламента от 21 октомври 2008 г. относно предявяването на обвинение и изправянето пред Международния наказателен съд на Joseph Kony²; отбелязва със загриженост, че заповедите на МНС за арест на четирима членове на Божията армия за съпротива в Уганда все още не са изпълнени;
27. отбелязва със задоволство първите обещаващи изявления на новата администрация на САЩ относно МНС, в които се признава, че изглежда МНС се е превърнал във важен и надежден инструмент за подвеждането под отговорност на висшите ръководители, отговорни за извършените зверства в Конго, Уганда и Дарфур³, и призовава САЩ да поднови подписването и да се ангажира още повече с МНС, по-специално като сътрудничи в ситуации, които са предмет на разследване или предварителен анализ от страна на МНС;

---

¹ Приети текстове, P6_TA(2008)0238.

² Приети текстове, P6_TA(2008)0496.

³ Изявление на посланик Susan E. Rice, Постоянен представител на САЩ, относно спазването на международното хуманитарно право, в Съвета за сигурност, 29 януари 2009 г.

28. отново отбелязва със задоволство приемането от Общото събрание на Организацията на обединените нации на Декларацията за правата на коренното население, с която се създава рамка, в която държавите могат да защитават и насърчават правата на коренното население, без то да бъде изолирано или да бъде обект на дискриминация; следователно настоятелно приканва Комисията да следи за прилагането на декларацията, по-специално чрез европейския инструмент за демокрация и права на човека, като по-специално насърчава всички държави-членки незабавно да ратифицират Конвенция 169 на Международната организация на труда относно коренното население и племенните народи, която подкрепя принципите, заложили във въпросната декларация, чрез инструмент със задължителна юридическа сила; въпреки това приветства дейността на Комисията, насочена към коренното население, и приветства проекта, озаглавен „Насърчаване на правата на коренното население и на племенните народи чрез правни консултации, изграждане на капацитет и диалог“, който беше инициран като проект, управляван съвместно от Европейската комисия и МОТ; отбелязва, че понастоящем, почти двадесет години след влизането в сила на Конвенцията на МОТ, само три държави-членки са я ратифицирали, а именно Дания, Нидерландия и Испания; поради това насърчава предприемането на инициативи за повишаване на осведомеността относно този важен правен инструмент и за увеличаване на неговата ефективност в цял свят, като се гарантира неговата ратификация от всички държави-членки;
29. отново отправя своя призив за разработване на европейска рамкова стратегия за ромите, като се има предвид специфичното социално положение на ромските общности в Европейския съюз, в страните кандидатки и в страните, участващи в процеса на стабилизиране и асоцииране; отбелязва със задоволство организираната от Комисията първа среща на най-високо равнище между ЕС и ромските общности, която се проведе през септември 2008 г. под егидата както на председателя на Комисията, така и на френското председателство, и чиято цел беше да насърчи поемането на твърд ангажимент за преодоляване на конкретни проблеми и за създаване на механизми, чрез които да се гарантира по-добро осведомяване относно положението на ромите из цяла Европа;
30. отбелязва, че се предвижда от 20 до 24 април 2009 г. в Женева да се проведе Конференция за преглед на изпълнението на договореностите от Дърбан като продължение на Световната конференция срещу расизма; посреща със задоволство резултатите от проведените от 21 април до 2 май 2008 г. и от 6 до 17 октомври 2008 г. важни сесии на Съвета на ООН по правата на човека, който изигра ролята на подготвителен комитет по отношение на Конференцията за преглед на изпълнението на договореностите от Дърбан; настоятелно приканва по време на конференцията вниманието да се насочи към прилагането на Декларацията от Дърбан и на Програмата за действие, към определянето на най-добрите практики и на възможните допълнителни мерки за по-добро прилагане; посочва, че Европейският съюз подчертава необходимостта този процес да бъде справедлив, прозрачен и характеризиращ се с единодушие и призовава за широкото участие на гражданското общество;
31. приветства със задоволство втория Европейски форум относно правата на детето,

организиран от Комисията през март 2008 г., на който вниманието се насочи към въпроса за механизмите за сигнализиране на изчезването на деца и към въпросите, свързани с бедността сред децата и социалната изолация, като специално внимание беше отделено на децата от ромски произход;

32. приветства честването през 2008 г. на Европейската година на межкултурния диалог, осъществено по инициатива на Комисията и посредством решения на Европейския парламент и Съвета; отново изтъква, че межкултурният диалог изпълнява все по-важна роля за насърчаване на европейската идентичност и европейското гражданство;

Съветът на ООН по правата на човека

33. посреща със задоволство дейността на Съвета на ООН по правата на човека и подчертава неговата ключова роля в рамките на цялостната структура на ООН, както и неговия потенциал за разработване на ценна рамка за многостранните действия на Европейския съюз в областта на правата на човека; отбелязва, че този нов орган следва да продължи своите усилия, за да спечели по-голямо доверие;
34. подчертава, че ролята на организациите на гражданското общество е от изключително значение за ефективността на Съвета на ООН по правата на човека;
35. приветства откриването на всеобщия периодичен преглед и първия кръг от този преглед, който се проведе през април и май 2008 г. и приключи с приемането на доклади за резултатите на пленарно заседание на Съвета на ООН по правата на човека през юни 2008 г.; отбелязва, че прилагането на първите два цикъла на новия инструмент беше доказателство за потенциала на всеобщия периодичен преглед и изразява вярата си, че прилагането на механизма за всеобщ периодичен преглед ще постигне допълнителни конкретни резултати и подобрения; призовава Съвета и Комисията да следят отблизо и да контролират действията, предприети в рамките на всеобщия периодичен преглед, и призовава Съвета да се консултира с Парламента по този въпрос;
36. отбелязва, че, както посочва годишния доклад, държавите-членки на ЕС са малцинство в Съвета на ООН по правата на човека; призовава институциите на ЕС и държавите-членки да предприемат съгласувани действия, за да преодолее това положение, като по целесъобразност се обединят с държави и с недържавни субекти, които продължават да подкрепят всеобщия и неделим характер на правата на човека;
37. в тази връзка призовава Съвета и Комисията да потвърдят своя ангажимент за сътрудничество с демократичните правителства от други регионални групи в рамките на Съвета на ООН по правата на човека, с цел да подобрят шансовете за успех на инициативите, целящи прилагане на принципите, заложи в Всеобщата декларация за правата на човека; призовава Комисията да изготви годишен доклад относно тенденциите при гласуване в ООН по въпроси във връзка с правата на човека, като анализира по какъв начин те са били повлияни от политиките на ЕС и неговите държави-членки, както и от политиките на други групировки;

38. призовава за задълбочаване на сътрудничеството между Съвета на Европа и Европейския съюз в областта на укрепването на правата на малцинствата и защитата на регионалните и малцинствените езици, като се използват правните инструменти за борба с дискриминацията с цел насърчаване на многообразието и толерантността;
39. потвърждава жизненото значение на специалните процедури и на мандатите по страни в рамките на Съвета на ООН по правата на човека; счита, че процесът на подновяване на мандатите трябва да бъде прозрачен; посреща със задоволство новия наръчник относно специалните процедури на ООН и подчертава, че следва да се продължат усилията за назначаване на независими кандидати с богат опит, които представляват по подходящ начин както географското разпределение, така и двата социални пола; отбелязва неотдашните промени в тематичните мандати и мандатите по страни; посреща със задоволство нововъведените тематични мандати, които обхващат съвременните форми на робство и достъпа до безопасна питейна вода и канализация; посреща със задоволство факта, че мандатът на специалния докладчик относно зачитането на правата на човека в Судан е удължен до юни 2009 г.;
40. посреща със задоволство факта, че ЕС пое инициативата за провеждане на специална сесия на Съвета на ООН по правата на човека относно Бирма през октомври 2007 г., която приключи с приемането на резолюция през юни 2008 г., в която се осъжда продължаващите систематични нарушения на правата на човека и вербуването на деца войници в Бирма и настоятелно се приканва правителството на Бирма незабавно и безусловно да освободи всички политически затворници;

Резултати във връзка с насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека

41. счита, че въпреки забавянето на окончателното ратифициране на Договора от Лисабон, подготовката за създаването на новата Европейска служба за външна дейност следва да се използва активно с цел да се хармонизира подходът на мисиите на държавите-членки и на Комисията в чужбина в областта на правата на човека, като се поделят структурите и персонала с оглед на създаването на действителни „посолства на Европейския съюз“;
42. отбелязва стремежа на словенското и на френското председателство за окончателното изготвяне на насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека във връзка с правата на детето; очаква да получи в рамките на следващата година проекти на специфични мерки по прилагането, които да бъдат насочени към прилагането на всеобхватния и цялостен подход, предвиден в насоките;
43. счита, че следва да бъдат предприети необходимите мерки, за да се осигури, че въпросите във връзка с правата на човека се следят по-систематично от мисиите на ЕС, като например се назначат координатори по правата на човека и се включат насоки относно правата на човека и тяхното прилагане в програмите за обучение на персонала на мисиите на ЕС;

Положението на жените, насилие срещу жени и убийства на жени

44. посреща със задоволство факта, че през втората половина на 2008 г. френското председателство определи проблематиката, свързана с положението на жените, като нов приоритет в рамките на дейността на ЕС в областта на правата на човека; подчертава, по-специално, необходимостта от предприемане на мерки във връзка с трагедията, която се крие зад явленията насилие срещу жени (включително практиката на женско обрязване) и убийства на жени (включително практиката на селективни аборти въз основа на пола);
45. предвид неуспеха на международната общност да постигне подобрене на положението в Зимбабве – катастрофа от гледна точка на правата на човека – призовава Съвета и държавите-членки да проучат причините, довели до това, да определят по-ефективни политики и да информират Парламента какви действия възнамеряват да предприемат, предвид обхвата на отношенията между ЕС и неговите държави-членки и много африкански държави, по-специално в южната част на Африка;
46. приветства приемането на 8 декември 2008 г. на нови насоки, с които се създава всеобхватна стратегия за активизиране на действията на ЕС за повишаване на сигурността на жените, особено в страни, засегнати от конфликти, както и в други страни; изразява съжаление, обаче, относно факта, че Парламентът не е взел по-активно участие в изготвянето на тези нови насоки и във връзка с това призовава за въвеждането в бъдеще на механизъм за консултиране с Парламента, както при изготвянето на нови насоки, така и при оценката и преразглеждането им;
47. посочва, в същото време, съществуващите пропуски при разработването на политиките и действията на Съюза, свързани с правата на жените; счита, че тези пропуски намират отражение в доклада на Съвета, дотолкова доколкото при оценката на различни специфични въпроси се предоставя недостатъчно подробна информация;

Смъртното наказание

48. напомня за резолюцията за налагане на мораториум върху изпълнението на смъртното наказание (Резолюция 62/149), приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 18 декември 2007 г., в която се призовава за световен мораториум върху изпълнението на смъртното наказание; подчертава, че в края на резолюцията всички държави-членки на Организацията на обединените нации се призовават да въведат мораториум върху екзекуциите с оглед на премахването на смъртното наказание;
49. приветства Съвместната декларация срещу смъртното наказание, подписана на 10 октомври 2008 г. от председателите на Европейския парламент, Съвета и Комисията, от името на ЕС, и от председателя на Парламентарната асамблея, председателя на Комитета на министрите и генералния секретар на Съвета на Европа, по повод на Европейския ден срещу смъртното наказание, който се чества на 10 октомври всяка година; отново изтъква, че забраната на смъртното наказание е една от ключовите разпоредби на Хартата на основните права на

Европейския съюз, в която член 2 изрично гласи: „Никой не може да бъде осъден на смърт, нито екзекутиран.“

50. посреща със задоволство преразгледания и осъвременен текст на насоките на ЕС относно смъртното наказание; отново изтъква, че ЕС се противопоставя на смъртното наказание при всички обстоятелства и отново подчертава, че отмяната на смъртното наказание допринася за зачитането на човешкото достойнство и за постоянното развитие на правата на човека;
51. призовава председателството да насърчи Италия, Латвия, Полша и Испания, които са подписали, но все още не са ратифицирали Протокол №13 към Европейската конвенция за защита на правата на човека относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства, да направят това; в тази връзка признава, че насоките относно смъртното наказание могат да се прилагат по-съгласувано, ако държавите-членки подпишат и ратифицират подобни протоколи и конвенции;
52. приветства отстъплението на смъртното наказание, което през 2008 г. беше премахнато за всички престъпления от Руанда и Узбекистан; приветства проекта на наказателен кодекс на Иран, в който се забранява изпълнението на присъди чрез пребиване с камъни, и настоятелно призовава парламента на Иран да приключи работа по наказателния кодекс, като по този начин установи пълното премахване на пребиването с камъни; осъжда факта, че режимът в Иран все още постановява смъртни присъди и извършва екзекуции на ответници под 18-годишна възраст (по-специално такива, чието единствено „престъпление“ съгласно шериата е извършването на хомосексуални актове); подчертава, че Иран е единствената държава, в която през 2008 г. са извършени екзекуции на непълнолетни правонарушители; изразява дълбока загриженост относно факта, че в Иран предстои изпълнението на смъртните присъди на още поне 130 непълнолетни правонарушители; отново осъжда нарастващото прилагане на смъртното наказание от режима в Иран, което поставя страната на второ място, след Китай, в списъка на страните с най-голям брой екзекуции; отбелязва, че в Гватемала не е била постановена нито една смъртна присъда; въпреки това изразява безпокойство относно възможността смъртното наказание отново да започне да се прилага; призовава правителството на Гватемала, напротив, реално да се ангажира с всеобщия мораториум върху смъртното наказание; приветства обаче решението на президента Колом от март 2008 г., което може да доведе до премахването на смъртното наказание в Гватемала; изразява загриженост относно запазването на смъртното наказание във вътрешното законодателство на Перу; отбелязва, че от 2007 г. насам всички смъртни присъди в Китай са били преразглеждани от Върховния съд на страната; въпреки това остава загрижен, че Китай все още извършва най-големия брой екзекуции в света; осъжда прилагането на смъртното наказание в Беларус, която е единствената държава в Европа, където продължава да се прилага смъртно наказание, и поради това действията ѝ са в противоречие с европейските ценности;

Изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение

53. настоятелно призовава всички държави-членки на ЕС, които до този момент не са подписали и/или ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията за премахване на изтезанията (ОПСАТ), да направят това във възможно най-кратък срок;
54. изразява загриженост относно действителния ангажимент за спазване на правата на човека от страна на държави-членки на Европейския съюз, които отказват да подпишат посочената по-горе Международна конвенция за защита на всички лица срещу насилствено изчезване; приветства ратификацията на тази конвенция от страна на Аржентина през май 2008 г. и отправя искане към всички държави-членки на ЕС, които не са подписали и ратифицирали конвенцията, да го направят в кратък срок¹;
55. приветства преработената версия на насоките на ЕС срещу изтезанията, приета от Съвета през април 2001 г. и актуализирана през 2008 г., чиято цел е да предостави оперативен инструмент на ЕС, който да бъде използван при контакти с трети страни на всички равнища, както и по време на многостранни форуми по правата на човека, с оглед подкрепа и ускоряване на продължаващите усилия за предотвратяване и премахване на изтезанията и малтретирането по целия свят; отново заявява, че ЕС е поел твърд ангажимент в подкрепа на пълната забрана на изтезанията и жестокото, нечовешко и унижително отношение;
56. очаква Съветът и Комисията да засилят сътрудничеството със Съвета на Европа с цел създаване на европейска зона без изтезания и други форми на малтретиране, като ясен сигнал, че европейските държави са поели твърд ангажимент за изкореняването на тези практики първо в собствените си граници, с което да дадат пример на другите страни по света, където, за съжаление, такива практики все още съществуват;
57. приветства оценката на насоките на ЕС срещу изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко и унижително отношение или наказание, която включва нови препоръки и мерки по прилагането, насочени към по-нататъшно укрепване на действията в тази област; отбелязва със задоволство включването на съдържащите се препоръки в проучването, озаглавено „Прилагане на насоките на Европейския съюз срещу изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание“, представено на подкомисията по права на човека на Европейския парламент на 28 юни 2007 г. и на Работната група по правата на човека (СОНОМ) през декември 2007 г.; отбелязва със задоволство заключенията, направени в резултат на проучване прилагането на насоките; приветства мерките по прилагането, които целят да предоставят насоки в тази област на мисиите на ЕС и делегациите на Комисията; в този контекст приветства специфичните критерии за действие в конкретни случаи и изразява съжаление за липсата на мерки за предотвратяване прехвърлянето на лица в държава, където те могат да бъдат подложени на изтезания или други форми на нечовешко или унижително

---

¹ Страни, подписали Конвенцията (към ноември 2008 г.): Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Дания, Ирландия, Испания, Италия, Кипър, Литва, Люксембург, Малта, Нидерландия, Португалия, Словакия, Словения, Финландия, Франция, Швеция (само пет държави – Албания, Аржентина, Мексико, Франция и Хондурас – са ратифицирали Конвенцията, за чието влизане в сила са необходими 20 ратификации).

наказание; в това отношение отново настоятелно призовава ЕС да се придържа към нормите и стандартите, заложен в международните и регионалните инструменти относно изтезанията и малтретирането;

58. приветства Резолюция 62/148 относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко и унижително отношение или наказание, на която ЕС е един от вносителите, приета от Общото събрание на ООН на 4 март 2008 г., като припомня, че защитата от изтезания и други форми на жестоко, нечовешко и унижително отношение или наказание е основно право, което трябва да бъде спазвано независимо от обстоятелствата; отбелязва, че Мрежата на парламентарните комисии по правата на човека на Европейския съюз проведе второто си заседание на 25 юни 2008 г. в Европейския парламент, като постави специално ударение на борбата срещу изтезанията, в присъствието на специалния докладчик на ООН за изтезанията, Manfred Nowak;
59. настоятелно призовава Съвета и Комисията да продължат практиката на постъпки пред всички международни партньори на Европейския съюз за ратифицирането и прилагането на международните конвенции за забрана на използването на изтезания и малтретиране, както и осигуряването на помощ за възстановяване на оцелелите от изтезания; призовава Съвета и Комисията да определят борбата срещу изтезанията и малтретирането като основен приоритет на политиката на ЕС в областта на правата на човека, по-специално чрез засилено прилагане на насоките на Европейския съюз и на всички други негови инструменти, като например европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ), и чрез гаранции, че държавите-членки на ЕС се въздържат от приемането на дипломатически уверения от трети държави, в които е налице реален риск от подлагане на изтезания или малтретиране;
60. отбелязва значимостта на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета от 27 юни 2005 година относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание¹, който забранява износа и вноса на стоки, които не се използват за други практически цели, освен за целите на прилагане на смъртното наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание, и който влезе в сила на 30 юли 2006 г.; настоятелно призовава Съвета и Комисията да извършат оценка на прилагането на регламента от държавите-членки и да проучат възможностите за разширяване на приложното му поле;
61. осъжда факта, че в Демократична република Конго има 1 350 000 разселени лица, включително 850 000 разселени лица в Северно Киву; подчертава отново нуждата от незабавно действие под формата на пълно разследване с цел изправяне пред съд на нарушителите, които са отговорни според изчисленията за убийствата на 150 души, извършени от Националния конгрес за народна защита (CNDP) и бойците на Май-Май в Киваня през ноември 2008 г.; призовава правителствата на Демократична република Конго и Руанда да се ангажират с пълна подкрепа за Мисията на Организацията на обединените нации в Демократична република

---

¹ ОВ L 200, 30.07.2005 г., стр. 1.

Конго (MONUC) в региона, с цел осъществяване на мироопазващия ѝ мандат, както и да работят в посока защита на цивилното население в региона от извършваните и понастоящем насилие и зверства; освен това изисква от Съвета и Комисията да подкрепят разследване във връзка със сериозните нарушения на международното хуманитарно право, които се извършват ежедневно, включително изнасилвания, извънсъдебни убийства и изтезания, както и нуждата от прилагане на силна стратегия на ЕС, която да спомогне за по-лесното предприемане на промени в региона;

62. изразява отново дълбока загриженост от унищожителната хуманитарна криза в Зимбабве, епидемията от холера и продължаващия отказ на режима на Мугабе да предприеме ефективни мерки срещу кризата; освен това призовава Съвета и Комисията да осъдят незабавно действията на режима на Мугабе и да потвърдят ангажимента си към населението на Зимбабве под формата на дългосрочна програма за хуманитарна помощ; освен това осъжда сплашванията и задържанятията на защитниците на правата на човека и членовете на гражданското общество, като например Джестина Мукоко, от страна на режима на Мугабе, и призовава за изправяне пред съд на извършителите на тези деяния;

Правата на децата

63. отново подчертава съществената необходимост от прилагането на насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти; настоятелно призовава всички държави да приемат Ангажиментите от Париж от 2007 г. за закрила на децата срещу незаконно набиране или използване от въоръжени сили или въоръжени групировки;
64. приветства актуализираната версия на тези насоки, приета на 16 юни 2008 г., и отбелязва със задоволство, че ЕС е дал инструкции на своите посланици за разработване на индивидуални стратегии за 13-те приоритетни държави във връзка с прилагането на шестте нови тематични въпроса, посочени в насоките: набиране от въоръжени сили или групировки, убиване и осакатяване, атаки срещу училища и болници, блокиране на хуманитарен достъп, сексуално насилие и насилие въз основа на пола, нарушения и злоупотреби;
65. приветства приетите от Европейския съвет през юни 2008 г. заключения относно правата на детето, по-специално на децата, засегнати от въоръжени конфликти; отбелязва, че Европейският съвет призова Комисията и държавите-членки да продължат да осигуряват съгласуваност, взаимно допълване и координиране на политиките и програмите в областта на правата на човека, сигурността и развитието, за да се намери решение за краткосрочните, средносрочните и дългосрочните последици от въоръжените конфликти за децата по ефективен, устойчив и цялостен начин;
66. приветства приемането от ЕС през юни 2008 г. на ревизиран списък за проверка, който цели да интегрира защитата на децата, засегнати от въоръжени конфликти, в рамките на Европейската политика за сигурност и отбрана; отбелязва, че списъкът включва съществени подобрения, по-специално по отношение на изработването на дефиниция относно защитата на децата, специфично обучение

във връзка с деца, засегнати от въоръжени конфликти, наблюдение и докладване, повишаване на прозрачността и осведомеността, възможност за използване на специфични експертни услуги на място и насърчаване на комуникацията между специалисти, участващи в мисии/операции, и Брюксел;

67. приветства инициативата на председателството относно децата, засегнати от въоръжени конфликти; отбелязва организирането от словенското председателство през април 2008 г. на конференция, озаглавена „Повишаване на въздействието на място - съвместни усилия на НПО и ЕС в тематичната област на деца, засегнати от въоръжени конфликти“;
68. отбелязва резолюцията относно децата и въоръжените конфликти, приета от Общото събрание на ООН на 22 февруари 2008 г., и доклада на специалния представител на генералния секретар на ООН; решително осъжда набирането и използването на деца във въоръжени конфликти в Чад и Ирак;
69. приветства Годишния доклад и заключенията на Работната група на Съвета за сигурност на ООН относно децата и въоръжените конфликти; решително осъжда тежките нарушения на правата на детето и продължаващото използване на деца във въоръжени конфликти в Шри Ланка, Бирма, Филипините, Сомалия, Конго и Бурунди;
70. приветства факта, че 16 държави-членки на ЕС¹ са подписали Женевската декларация относно въоръженото насилие и развитието, като по този начин общият брой на държавите, страни по декларацията, достигна 97; настоятелно призовава останалите 11 държави-членки на ЕС, които все още не са подписали Женевската декларация, да направят това във възможно най-кратък срок;
71. призовава тези държави-членки, които не са подписали и ратифицирали факултативните протоколи към Конвенцията за правата на детето², да направят това незабавно;
72. приветства факта, че през 2008 г. в рамките на тематичната програма, озаглавена „Инвестиране в хората“, Комисията отправи покана за представяне на предложения за проекти на неправителствени организации (НПО) във връзка с деца, засегнати от въоръжени конфликти и трафик на деца; призовава Комисията да продължи да отделя специално внимание на положението на децата, засегнати от въоръжени конфликти;

Защитници на правата на човека

73. приветства Конференцията по въпросите на защитниците на правата на човека,

---

¹ Австрия, България, Германия, Гърция, Ирландия, Испания, Италия, Нидерландия, Португалия, Румъния, Словения, Унгария, Финландия, Франция, Швеция и Обединеното кралство.

² Факултативен протокол към Конвенцията за правата на детето относно търговията с деца, детската проституция и детската порнография (към ноември 2007 г.): не е ратифициран от Чешката република, Финландия, Германия, Унгария, Ирландия, Люксембург, Малта и Обединеното кралство. Факултативен протокол към Конвенцията за правата на детето относно участието на деца във въоръжени конфликти (към ноември 2008 г.): не е ратифициран от Естония, Унгария и Нидерландия.

проведена на 7-8 октомври 2008 г.; потвърждава ангажимента на ЕС за повишаване на сигурността за защитниците на правата на човека в тяхната борба за осъществяване на визията, заложена във Всеобщата декларация за правата на човека;

74. обръща внимание на тормоза и сексуалната експлоатация на милиони деца по света; призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да положат всички възможни усилия, за да предотвратят и да се борят срещу сексуалната експлоатация и сексуалния тормоз на деца, да защитават правата на децата, жертви на такава експлоатация и тормоз, и да насърчават националното и международното сътрудничество в борбата срещу сексуалната експлоатация и сексуалния тормоз на деца;
75. приветства Декларацията относно действията на Съвета на Европа за повишаване на сигурността за защитниците на правата на човека и насърчаване на тяхната дейност, приета от Комитета на министрите на 6 февруари 2008 г.;
76. приветства създаването от Службата за демократични институции и права на човека на ОССЕ (СДИПЧ) през 2006 г. на координационно звено за защитници на правата на човека, имащо за цел да наблюдава положението по отношение на правата на човека във всички държави от ОССЕ; настоятелно призовава институциите на ЕС да засилят подкрепата си спрямо защитниците на правата на човека, като създадат координационно звено в Европейския парламент, Съвета и Комисията с оглед по-доброто проследяване на отделните случаи и координацията с други международни и европейски организации;
77. приветства преработената версия на насоките на ЕС от 2008 г. относно защитниците на правата на човека; подчертава включването на разпоредби, които имат за цел подобряване на подкрепата и защитата на защитниците на правата на човека от страна на мисиите на ЕС, като например местни стратегии за прилагане на насоките, местни работни групи по правата на човека и организация най-малко веднъж годишно на срещи между защитници на правата на човека и дипломати; приветства същевременно включването на възможността за издаване на визи в спешни случаи и предоставяне на временно убежище на територията на държавите-членки на ЕС като мерки за своевременна помощ и защита на защитниците на правата на човека, които са изложени на опасност в трети държави;
78. отново призовава Съвета и държавите-членки да разгледат конкретно въпроса с издаването на визи при спешни случаи на защитници на правата на човека, като включат ясно позоваване на специфичното положение на защитниците на правата на човека в новия Общ кодекс относно визите и по този начин въведат специална ускорена процедура за издаване на визи, за което може да се използва опита на ирландското и испанското правителства в тази област; отбелязва дискусиите относно издаването на визи за временно преселване на защитници на правата на човека, които се намират в непосредствена опасност или се нуждаят от убежище, и призовава Работната група по правата на човека (СОНОМ) да предприеме по-нататъшни мерки по този въпрос; счита, че поверителният характер на постъпките

на Европейския съюз в подкрепа на защитниците на правата на човека понякога е полезен, но изисква, въпреки тази поверителност, местните служители на Европейския съюз системно да предоставят цялата полезна информация, свързана с тези постъпки, на НПО на местно равнище, на защитниците на правата на човека, както и на техните семейства;

79. позовава се на заключенията на Съвета относно Беларус от 13 октомври 2008 г. и на изявлението на председателството от 30 септември 2008 г. относно парламентарните избори, проведени през този месец в Беларус; изразява съжаление, че изборите не са били на висотата на международните стандарти и не са съответствали на критериите за демократичност на ОССЕ; приветства освобождаването преди изборите на последния международно признат политически затворник, Александър Казулин; въпреки това изразява загриженост, че най-малко 10 активисти продължават да изтърпяват наказания „ограничаване на свободата“, които им позволяват да бъдат единствено въщи и на работа; изразява силна загриженост относно положението на правата на човека в Беларус;
80. осъжда засилването на ограниченията, наложени на защитниците на правата на човека от китайското правителство преди Олимпийските игри, съгласно които им се забрани да осъществяват телефонни и интернет комуникации, проследяваха се техните действия и им бяха наложени различни степени на домашен арест и безпрецедентни контрол и наблюдение, в резултат на което много активисти решиха да отложат или прекратят дейността си до приключване на Олимпийските игри;
81. обръща специално внимание на значителното въздействие, което има правото на свободно изразяване в интернет върху затворените общества, и призовава ЕС да подкрепят кибер-дисидентите в света; следователно изисква от Комисията и Съвета да се справят с всички ограничения върху предоставянето на интернет и информационни обществени услуги от европейски дружества в трети държави, като част от политиката на ЕС за външна търговия, както и да разглеждат всички ненужни ограничения на предоставянето на тези услуги като търговски бариери;
82. изразява сериозно безпокойство, че през 2008 г. Иран е продължил да потиска независимите защитници на правата на човека и членове на гражданското общество, като отново са били извършени сериозни нарушения на правата на човека; осъжда произволния арест, изтезанията и лишаването от свобода на защитници на правата на човека заради тяхната дейност, по обвинение в „действия срещу националната сигурност“; изразява съжаление във връзка с настоящата политика на правителството, насочена срещу преподавателите и академичната общност, която ограничава достъпа на учащите до висше образование, като осъжда преследването и лишаването от свобода на студенти активисти;
83. изразява загриженост относно положението на правата на човека в Никарагуа и Венецуела, както и във връзка с нападенията и тормоза срещу редица организации за защита на правата на човека в тези държави; призовава правителствата на Никарагуа и Венецуела и органите на управление да предприемат действия в

защита на демократичните права и свободи и правовата държава;

84. отново заявява позицията си във връзка с кубинските лауреати на наградата „Сахаров“, Oswaldo Payá Sardiñas и групата, известна под наименованието „Damas de Blanco“ („Дами в бяло“); категорично отхвърля системното насилие и повтарящите се актове на тормоз, жертва на които са лауреатите на наградата „Сахаров“;

Насоки за диалози и признати консултации с трети страни по въпросите на правата на човека

85. отбелязва преработената версия на насоките, приета при френското председателство, за диалози по въпросите на правата на човека с трети държави; отново призовава Съвета и Комисията да пристъпят към цялостна оценка на тези насоки, основаваща се на задълбочена оценка на всеки диалог и на постигнатия резултат, като за тази цел разработят ясни показатели за въздействието на всеки диалог, както и критерии за започване, прекъсване и възобновяване на диалог; изтъква необходимостта да продължи провеждането на неофициалните междуинституционални срещи преди и след всеки диалог с цел по-добрия обмен на информация между институциите и, когато това е необходимо, по-добрата координация; в това отношение изтъква, че възприемането на стратегии за правата на човека за всяка държава поотделно ще помогне за подобряване последователността на политиката на ЕС в областта на правата на човека;
86. в този контекст отново подчертава предложенията, съдържащи се в посочената по-горе резолюция на Парламента от 6 септември 2007 г., относно провеждането на диалози и консултации с трети страни по въпросите на правата на човека;
87. изразява съжаление относно отлагането от страна на Китай на 11-тата среща на високо равнище между ЕС и Китай в резултат на посещението на Далай Лама в Европа; подчертава необходимостта от радикално засилване и преосмисляне на диалога по въпросите на правата на човека между Европейския съюз и Китай; изразява безпокойство относно сериозните нарушения на правата на човека в Китай и подчертава, че въпреки обещанията, направени от режима преди Олимпийските игри през август 2008 г., положението в страната в това отношение не се е подобрило; освен това посочва, че ограниченията на свободата на сдружаване, на изразяване и на вероизповедание са засилени допълнително; категорично осъжда репресивните мерки срещу тибетците, последвали вълната от протести, започнала на 10 март 2008 г., която премина през Тибет, и репресиите в Тибет от страна на правителството на Китай, които се увеличиха след протестите; призовава за подновяване на искрен диалог, ориентиран към постигане на резултати, между двете страни, който се основава на „Меморандума за истинска автономия на тибетския народ“; отбелязва, че въпреки многократните уверения, предоставени от китайското правителство, относно намеренията му да ратифицира Международния пакт за граждански и политически права, тази ратификация все още не е извършена; позовава се на резолюцията на Парламента от 17 януари 2008 г. за ареста на китайския дисидент Hu Jia¹, който получи

¹ ОВ С 41 Е, 19.02.2009 г., стр. 82.

наградата „Сахаров“ за свобода на мисълта за 2008 г.; призовава китайското правителство незабавно да освободи Hu Jia и да прекрати домашния арест на съпругата му Zeng Jinyan и на дъщеря му; осъжда вълната от репресии срещу подписалите „Харта '08“ - документ, призоваващ за демократични реформи в Китай и изискващ освобождаването на Liu Xiaobo, дисидент, задържан от 9 декември 2008 г.; изразява загриженост от това, че правната система продължава да е уязвима спрямо произволна и често политически мотивирана намеса, включително системата на държавни тайни, която възпрепятства прозрачността, необходима за развитието на добро управление и на система, в която преобладава принципът на правовата държава; в този контекст осъжда систематичното налагане на наказания на адвокатите, които се опитват да принудят китайската правна система да функционира в съответствие със собственото законодателство на Китай и правата на неговите граждани; отбелязва постоянното нарушаване на свободата на интернет в Китай и в тази връзка изисква от европейските предприятия, които предоставят хостинг услуги на интернет съдържание, да се въздържат от разкриване спрямо чужди длъжностни лица на информация, която лично идентифицира конкретен ползвател на въпросната хостинг услуга, освен когато това се прави с цел законосъобразно чуждо правоприлагане в съответствие с Всеобщата декларация на правата на човека;

88. изразява загриженост от прекъсването на диалога с Иран по въпросите на правата на човека през 2004 г. поради отсъствието на всякакъв напредък към подобряване на положението на правата на човека, както и поради липсата на сътрудничество от страна на Иран; призовава иранските органи да подновят диалога с цел да подкрепят всички заинтересовани страни от гражданското общество – поддръжници на демокрацията – и да укрепят, чрез мирни и ненасилствени средства, съществуващите процеси, които могат да засилят демократичните, институционалните и конституционните реформи, да гарантират устойчивост на реформите и да осигурят по-голямо участие на всички ирански защитници на правата на човека и представители на гражданското общество в процеса на определяне на политиката, като укрепят ролята им в общите политически обсъждания; изразява дълбока загриженост от факта, че през 2008 г. положението на правата на човека в Иран се е влошило, а ограниченията на свободата на изразяване и събрания са продължили да съществуват; в този контекст изразява дълбока загриженост от потъпкването на правата на журналисти, писатели, учени и активисти по въпросите на правата на жените и правата на човека; остава загрижен относно репресиите срещу етническите и религиозни малцинства в Иран; осъжда засилващото се прилагане на смъртното наказание в Иран, включително по отношение на непълнолетни лица;
89. изразява съжаление от липсата на резултати от консултациите между Европейския съюз и Русия по въпросите на правата на човека; изразява съжаление, че руските органи отказаха участие в която и да е от кръглите маси, проведени в подготовка на консултациите, в които участваха национални и международни НПО; отбелязва, че по време на консултациите Европейският съюз повдигна редица въпроси във връзка с правата на човека, като обърна особено внимание на свободата на изразяване и събрания, функционирането на гражданското общество, правата на малцинствата, борбата срещу расизма и

ксенофобията и правата на децата и жените, както и на международните задължения относно правата на човека, поети от ЕС и Русия; изразява съжаление, обаче, че Европейският съюз не е успял да предизвика промяна на политиката в Русия, особено по отношение на безнаказаността и на независимостта на съдебната система, отношението към защитниците на правата на човека и политическите затворници, включително Михаил Ходорковски, независимостта на медиите и свободата на изразяване, отношението към етническите и религиозните малцинства, спазването на принципите на правовата държава и защитата на правата на човека във въоръжените сили, дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация, както и други въпроси; позовава се на своята резолюция от 19 юни 2008 г. относно срещата на високо равнище между ЕС и Русия, проведена на 26-27 юни 2008 г. в Ханти-Мансийск¹; отново изразява своята загриженост относно влошаващото се положение на защитниците на правата на човека и трудностите, с които се сблъскват НПО при регистрацията и извършването на дейността си; отново изразява своята загриженост относно Закона за борба с екстремизма, който би могъл да засегне свободното протичане на информационния поток и да доведе до по-нататъшно ограничаване от страна на руските органи на управлението на правото на свободно изразяване на независимите журналисти и политическите опоненти; в съответствие с доклада за 2008 г. на Амнести Интернешънъл, изразява допълнителна загриженост относно продължаващото незначително от страна на прокуратурата на правото на Михаил Ходорковски и неговия съдружник Платон Лебедев на справедлив процес съгласно международните стандарти, изразява дълбоко съжаление от отношението спрямо Василий Алексанян, бивш заместник-председател на „Юкос“, чийто отказ да предостави неверни свидетелски показания срещу Михаил Ходорковски доведе до това руските органи да позволят медицинското му състояние да се влоши в степен, която да предизвика смърт, и се присъединява към призива на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа към руските органи на управление да „използват всички налични законни средства“ за осигуряване на освобождаването на Игор Сутягин и Валентин Данилов; приветства освобождаването на Михаил Трепашкин; изразява дълбоко съжаление, че мисията за наблюдение на избори на СДИПЧ на ОССЕ, натоварена с наблюдението на президентските избори в Русия през март 2008 г., е трябвало да бъде отменена поради ограниченията, наложени на мисията от руските органи на управление;

90. призовава Съвета и Комисията да създадат съвместни подкомисии по правата на човека с всички съседни държави, и по-специално с Израел, в рамките на преговорите за повишаване на равнището на двустранните отношения и в съответствие с намеренията, изразени от двете страни след Съвета за асоцииране от 16 юни 2008 г.; приветства първото заседание на съвместната подкомисия с Палестинската автономна власт на 2 декември 2008 г.; отново призовава членовете на Парламента да бъдат включени в подготовката на заседанията на тези подкомисии и да бъдат информирани за резултатите от тях; отново посочва, че, както в случая с Тунис, заседанията на подкомисиите биха могли да съсредоточат своето внимание върху трайното установяване на съответната

---

¹ Приети текстове, P6_TA(2008)0309.

подкомисия и укрепването на доверието между партньорите; посочва, че подкомисията, занимаваща се с Мароко, следва впоследствие да премине на етап, ориентиран към постигането на резултати, като се предвидят конкретни критерии и показатели за напредък, както и възможност за разглеждане на отделни случаи; подчертава, че дискусиите в областта на правата на човека определено не следва да се ограничават само до тези подкомисии и изтъква значимостта на координацията с други подкомисии, занимаващи се с въпроси, свързани с правата на човека, като например миграцията; подчертава необходимостта тези въпроси да бъдат включени в рамките на политическия диалог на най-високо равнище, така че да се повиши съгласуваността на политиката на ЕС в тази област и да се намалят несъответствията в изявленията относно положението на правата на човека, които двете страни правят пред пресата; в контекста на сключването на рамково споразумение с Либия, приветства откриването на преговорния процес и призовава Съвета и Комисията да отделят съответстващото внимание на диалога и сътрудничеството относно правата на човека;

91. взема под внимание втория кръг на диалога по въпросите на правата на човека между ЕС и Узбекистан, който се проведе на 5 юни 2008 г.; отбелязва семинара относно свободата на медиите, проведен в Ташкент на 2 и 3 октомври 2008 г.; счита, обаче, че семинарът не е постигнал своята цел за осигуряване на открита дискуссия по въпросите на нарушенията на правата на човека и свободата на медиите в Узбекистан, какъвто е бил първоначалният замисъл; отбелязва продължаващото отсъствие на независимо международно разследване на клането в Андиджан и липсата на подобрене на положението на правата на човека в Узбекистан; приветства освобождаването на двама защитници на правата на човека, Dilmurod Mukhiddinov и Mamarajab Nazarov; осъжда задържането на защитници на правата на човека и независими журналисти в затвора по политически мотивирани обвинения и настоятелно призовава узбекските органи да освободят всички защитници на правата на човека и другите политически затворници; отново изразява своята дълбока загриженост от лишаването от свобода на Salijon Abdurakhmanov, независим журналист, и Agzam Turgunov, активист в областта на правата на човека; отбелязва заключенията на Съвета от 13 октомври 2008 г. относно Узбекистан; призовава узбекските органи да приемат акредитацията на новия директор за Узбекистан на Хюъмън Райтс Уоч и да позволят на тази организация и други международни организации и НПО да работят безпрепятствено; отправя искане към Узбекистан за предоставяне на пълно и ефективно съдействие на специалните докладчици на ООН за изтезанията и за свободата на изразяване и за отмяна на ограниченията за регистрацията и дейността на НПО в Узбекистан; отбелязва, че Съветът взе решение да не подновява ограниченията за пътуване по отношение на определени лица, посочени в Обща позиция 2007/734/ОВППС¹, чието прилагане беше спряно съгласно заключенията на Съвета от 15-16 октомври 2007 г. и 29 април 2008 г.; приветства факта, че Съветът въпреки това е взел решение да поднови за период от 12 месеца оръжейното ембарго, наложено от тази Обща позиция; приканва Съвета и Комисията да извършат преглед на цялостното положение на правата на

---

¹ Обща позиция 2007/734/ОВППС на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно ограничителни мерки срещу Узбекистан (ОВ L 295, 14.11.2007 г., стр. 34).

човека в Узбекистан; отново отправя призив за незабавно освобождаване на политическите затворници; отбелязва декларацията от 17 декември 2008 г. на председателството на ЕС относно конкретни случаи;

92. приветства факта, че Европейският съюз и Туркменистан проведеха първия кръг на диалога по въпросите на правата на човека през юли 2008 г.; приветства повдигането на въпроса относно положението на правата на човека в Туркменистан, по-специално във връзка със свободата на мнение и събрания, независимостта на съдебната система и функционирането на гражданското общество; позовава се на своята резолюция от 20 февруари 2008 г. относно стратегия на ЕС за Централна Азия¹ и отново заявява, че, с оглед сключване на временно споразумение с ЕС, Туркменистан трябва да осъществи напредък в някои ключови области, включително чрез осигуряване на свободен и неограничен достъп за Международния комитет на Червения кръст, безусловно освобождаване на всички лица, лишени от свобода по политически причини или заради убежденията си, премахване на всички пречки за пътуване, поставени от правителството, и разрешаване на всички НПО и органи, занимаващи се с правата на човека, свободно да осъществяват дейност в страната;
93. подкрепя желанието на Съвета да установи диалог по въпросите на правата на човека с всяка от другите държави от Централна Азия; призовава диалогът да бъде ориентиран към постигане на резултати и изцяло съобразен с насоките на Европейския съюз за диалози по въпросите на правата на човека с трети страни, като гарантира участието на гражданското общество и на Европейския парламент; призовава установяването на диалога бъде съчетано с предоставяне на подходящи ресурси в рамките на секретариатите на Съвета и Комисията;
94. отбелязва значението на ангажиментите, поети както от Турция, така и от ЕС, в рамките на процеса по присъединяване на Турция във връзка с текущите реформи в областта на правата на човека в Турция; счита за положителна стъпка към свобода на словото в Турция решението на правителството да разреши излъчването на кюрдска телевизия; въпреки това изразява съжаление от факта, че все още е забранена употребата на кюрдския език в парламента и в политическите кампании; отново заявява, че са необходими допълнителни законодателни реформи, за да се гарантира зачитане и защита на малцинствата и пълна свобода на изразяване както в правото, така и на практика, в съответствие с Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и съдебната практика на Европейския съд по правата на човека; отбелязва със загриженост, че не е постигнат напредък по отношение на ратификацията на инструментите в областта на правата на човека, и по-специално на Факултативния протокол към Конвенцията за премахване на изтезанията, на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и на Допълнителните протоколи № 4, 7 и 12 към ЕКПЧ;
95. настоятелно призовава новото правителство на Пакистан да предприеме подходящи стъпки към подобряване на положението на правата на човека в Пакистан; позовава се на искането на Амнести Интернешънъл, в което правителството на Пакистан настоятелно се призовава да възстанови на длъжност

---

¹ Приети текстове, P6_TA(2008)0059.

всички съдии, които са били незаконно отстранени от бившия президент Первез Мушараф през 2007 г.; приветства факта, че ЕС е изпратил независима мисия за наблюдение на изборите по време на общите парламентарни избори през февруари 2008 г.; отбелязва със задоволство, че изборите са протекли в конкурентна среда и са довели до повишаване на общественото доверие в демократичния процес; отбелязва, че ЕС е поел ангажимент да поддържа укрепването на демократичните институции и призовава Съвета и Комисията да подкрепят започнатото от съдебните и адвокатските колегии движение за демокрация, по-специално като отправят покани до някои от представителите му, включително г-н Choudhry; подчертава необходимостта правата на човека да се превърнат в един от основните приоритети на ЕС в рамките на продължаващия диалог с Пакистан;

96. приветства предложенията на Съвета за поставяне началото на диалог по въпросите на правата на човека с редица страни от Латинска Америка; подчертава, че е желателно да бъдат включени и страните от Централна Америка; отбелязва подписването на Международния пакт за граждански и политически права и на Международния пакт за икономически, социални и културни права от правителството на Куба през февруари 2008 г.; призовава за безрезервна ратификация на тези пактове; изисква от правителството на Куба да освободи всички политически затворници и да зачита правата, защитени от подписаните договори; отбелязва решението на Съвета от 20 юни 2008 г. за премахване на неофициалните санкции по отношение на Куба;
97. призовава Русия, в качеството ѝ на окупационна сила в Грузия, да зачита правата на човека в Абхазия и Южна Осетия, включително правото на гражданите да се завърнат по домовете си; призовава всички страни да продължат да изпълняват задълженията си по силата на споразуменията от 12 август и 2 септември 2008 г.; отправя искане към всички засегнати правителства да продължат да предоставят подробни карти и информация за всички райони, засегнати от конфликта, в които са били изстреляни касетъчни бомби, така че да се улесни почистването на муниципалитетите за касетъчни оръжия и тези райони да престанат да представляват опасност за цивилното население; счита, че и двете правителства следва да гарантират, че обществеността е осведомена посредством информационни кампании за опасността, която представляват невзривените устройства; призовава отговорните администрации да постигнат споразумение за разполагането на международни наблюдатели на правата на човека в Южна Осетия и Абхазия;
98. изразява загриженост от липсата на напредък в положението на правата на човека в Мианмар, и по-специално с оглед на предстоящите избори, насрочени за 2010 г.; осъжда наскоро извършените арести и постановените присъди в резултат на показни съдебни процеси на повече от сто членове на опозицията в Мианмар, както и получените от тях жестоки наказания; настоятелно призовава правителството на Мианмар незабавно да освободи всички политически затворници; счита, че Парламентът следва да изпрати в Мианмар мисия с голяма тежест с оглед на това, че настоящото положение на правата на човека все още не се подобрява въпреки всички санкции, както и че международният натиск върху режима в Мианмар трябва да се засили;

Общ преглед на действията на Съвета и Комисията, включително резултатите от двете председателства

99. призовава председателството на Съвета да обърне специално внимание на държавите, предизвикващи особена тревога по отношение спазването на правата на човека;
100. приветства проявите и дискусиите, проведени в рамките на 2008 г. като Европейска година на межкултурния диалог, и отбелязва със задоволство инициативите, поети по време на двете председателства;
101. приветства десетия Форум на неправителствените организации в Европейския съюз относно правата на човека, организиран от френското председателство и Комисията, който се проведе на 10 декември 2008 г., на тема 60-та годишнина от приемането на Всеобщата декларация за правата на човека, по време на който беше отделено специално внимание на дискриминацията на жените;
102. призовава за по-активни усилия и по-решителни действия от страна на ЕС с оглед постигане на политическо разрешение на конфликта в Дарфур и улесняване на прилагането на цялостно мирно споразумение; подчертава необходимостта от прекратяване на безнаказаността и налагане на санкциите на Съвета за сигурност на ООН; приветства подкрепата на Европейския съюз за заповедите за задържане, издадени от МНС във връзка с Дарфур, които трябва да бъдат приведени в изпълнение в най-кратък срок;
103. приветства Резолюция 1834 на Съвета за сигурност на ООН от 24 септември 2008 г. за удължаване на мандата на мисията на ООН в Централно-африканската република и Чад до март 2009 г., както и намерението на световната организация да даде разрешение за разполагане на въоръжени сили на ООН, които да продължат мисията на силите на EUFOR в Чад и Централно-африканската република;
104. приветства факта, че Съветът съставя и редовно актуализира списъци с целеви държави, по отношение на които се полагат допълнителни съвместни усилия с оглед прилагането на насоките на Европейския съюз относно децата и въоръжените конфликти, относно смъртното наказание (така наречените „държави на кръстопът“), както и относно защитниците на правата на човека;
105. отново призовава всички свързани с правата на човека и демокрацията дискусии с трети страни, инструменти, документи и доклади, включително годишните доклади относно правата на човека, изрично да разглеждат въпросите на дискриминацията, включително във връзка с етническите, национални и езикови малцинства, религиозните свободи, в това число нетърпимост към която и да е религия и дискриминационни практики спрямо религиите на малцинствата, дискриминацията въз основа на кастов признак, защитата и укрепването на правата на коренното население, правата на жените, правата на децата, лицата с увреждания, включително лицата с умствени увреждания, както и лицата с всякакви сексуални ориентации, като изцяло се ангажират техните организации както в Европейския съюз, така и в трети страни по целесъобразност;

106. отбелязва инициативата за Съюз за Средиземноморието, чието начало беше поставено от френското председателство, като едно ново предизвикателство, насочено към насърчаване на демокрацията и зачитането на правата на човека в района на Средиземно море; подчертава, че развитието на нови инициативи от Съюза за Средиземноморието не трябва да води до намаляване на вниманието и понижаване на приоритетното значение, което се отдава на насърчаването на необходимите реформи в областта на демокрацията и правата на човека в региона;

Програми на Комисията за предоставяне на външна помощ и ЕИДПЧ

107. приветства факта, че приоритетите на Парламента са били взети предвид в програмните документи на ЕИДПЧ за 2007 и 2008 г.;
108. призовава за актуализиране на електронните сборници, които са предназначени да обхванат всички проекти на ЕИДПЧ, като ги организират по географски и тематичен признак;
109. отбелязва със задоволство демонстрирания интерес за представяне на проекти по новата цел за подкрепа на защитниците на правата на човека и възможността за предприемане на спешни действия в тяхна защита; отбелязва, че Комисията е извършила подбор на 11 бенефициента за изпълнение на тези проекти и очаква реалната дейност да започне в началото на 2009 г.;
110. отново призовава Комисията да извърши промени в числеността на персонала, определен за прилагането на ЕИДПЧ, както на централно равнище, така и в делегациите, така че да бъдат взети предвид особеностите и проблемите на този нов инструмент;
111. призовава Комисията да гарантира съгласуваност между политическите приоритети на Съюза и подкрепяните от него проекти и програми, по-специално във връзка с планирането на двустранни договорености с трети страни;

Помощ и наблюдение на избори

112. отбелязва със задоволство, че ЕС все по-често използва предоставянето на помощ и наблюдението на избори за утвърждаване на демокрацията в трети страни, като по този начин укрепва зачитането на правата на човека, основните свободи и принципа на правовата държава, както и че качеството и независимостта на тези мисии са общопризнати;
113. подчертава, че всеобхватната методология на ЕС, която обхваща целия изборен процес и включва както помощ, така и наблюдение на избори, се е оказала изключително успешна за Съюза, като го е превърнала във водеща международна организация за наблюдение на избори;
114. приветства първия Наръчник за наблюдение на избори от ЕС, издаден през април 2008 г.; отбелязва със задоволство специалния раздел по въпросите на пола; отбелязва, че новият наръчник предоставя цялостен преглед на методологията,

използвана от мисиите на ЕС за наблюдение на избори, и описание на начина на планиране, разполагане и осъществяване на мисиите, както и на начина на прилагане на международните стандарти за изготвяне на оценки и доклади;

115. призовава за повишено внимание по отношение на критериите за подбор на страни, за които се осигурява помощ/наблюдение на избори, както и на спазването на установените на международно равнище методология и правила, особено по отношение на независимия характер на мисията;
116. отново призовава за включването на избирателния процес, включително етапите преди и след изборите, в различните равнища на политически диалог със заинтересовани трети държави, с оглед гарантирането на последователността на политиките на ЕС и утвърждаването на основната роля на правата на човека и демокрацията;

Въвеждане на въпросите на правата на човека в политиките

117. призовава Комисията да продължи да наблюдава отблизо предоставянето на помощи по Общата система за преференции плюс (ОСП+) за страни, при които са забелязани сериозни пропуски при изпълнението на осемте конвенции на МОТ, свързани с основните стандарти на труд, нарушенията на граждански и политически права или използването на затворнически труд; настоява Комисията да разработи критерии за оттегляне на помощи по ОСП заради проблеми във връзка с правата на човека;

Икономически, социални и културни права

118. подчертава, че икономическите, социалните и културните права са толкова важни, колкото гражданските и политическите права; подчертава ангажимента на ЕС за подпомагане на постиженията на Целите на хилядолетието за развитие, както са изложени в заключенията от заседанията на Европейския съвет, проведени през декември 2007 г. и юни 2008 г.;
119. призовава ЕС да включи защитата на икономическите, социални и културни права в своите външни отношения с трети държави, като редовно ги поставя в дневния ред на диалозите по въпросите на правата на човека и при консултациите с трети държави и като настоява за изпълнение на Факултативния протокол към Международния пакт за икономически, социални и културни права, по-специално с оглед на ефективното функциониране на процедурата за индивидуални оплаквания;
120. призовава Комисията и Съвета да гарантират съгласуването на икономическите, социални и културни права в рамките на политиките на ЕС по въпросите на развитието, външната търговия и правата на човека и, за тази цел, да създадат работна група с участие на различните служби по въпросите на икономическите, социалните и културните права;
121. подчертава, че правата на човека също така включват правото на прехрана, на подходящи жилищни условия, на образование, на вода и земя, на достойна работа

и социална сигурност, на създаване на синдикати и че е от особено значение да се гарантира ползването на тези права от особено уязвимите групи, като например населението в най-слабо развитите държави, в постконфликтни и нововъзникващи държави, коренното население, бежанците поради изменението на климата, мигрантите и т.н.

122. призовава Комисията да положи специални усилия за гарантиране на правото на храна в условията на настоящата продоволствена и обща икономическа криза;
123. подчертава необходимостта от поощряване на социалната отговорност и от задължаване на транснационалните компании със седалища в държави-членки на ЕС да зачитат съответните разпоредби на МОТ при извършване на дейност в трети държави;
124. отбелязва със задоволство, че режимът на ОСП+, като обвързва правата на човека и международната търговия, насърчава устойчивото развитие и доброто управление и призовава за ефективно наблюдение на спазването на клаузата за съществения елемент;
125. отново призовава Съвета и Комисията да пренесат инициативите на ЕС на международно равнище с оглед борбата срещу преследването и дискриминацията, основани на сексуална ориентация и полова самоличност, например като насърчава приемането на резолюция по този въпрос на равнище на ООН и като оказва подкрепа на НПО и на заинтересовани участници, които поощряват равенството и недискриминацията;

Ефективност на действията на Европейския парламент в областта на правата на човека

126. очаква резолюциите и други ключови документи, свързани с правата на човека, да бъдат преведени на езика, който се говори в съответните региони;
127. призовава Съвета да предприеме съществени мерки в съответствие с желанията и загрижеността, изразени в предишни съобщения на Парламента, по-специално във връзка с резолюциите по неотложни въпроси;
128. припомня на делегациите на Парламента, които посещават трети държави, че следва да включват систематично в дневния ред на своите посещения междупарламентарен дебат по въпросите на положението на правата на човека, както и срещи със защитници на правата на човека, с цел да получат сведения от първа ръка за положението на правата на човека в съответната държава и да предоставят на защитниците на правата на човека, по целесъобразност, възможност за международна изява и защита;
129. приветства създаването на мрежа на лауреатите на наградата „Сахаров“, оповестено по време на честването на 20-тата годишнина от нейното присъждане; счита, че следва бързо да бъдат взети решенията относно начина на нейното функциониране и да бъдат осигурени ресурсите, необходими за постигането на нейните цели;

o

o o

130. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на страните кандидатки, на Организацията на обединените нации, на Съвета на Европа и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, и на правителствата на държавите и териториите, споменати в настоящата резолюция.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Въведение

1. За отправна точка на този текст на ЕП служи Годишният доклад за 2008 г. относно правата на човека по света, изготвен от Съвета на Европейския съюз¹.
2. Това е десетият годишен доклад за състоянието на правата на човека по света, който обхваща периода от 1 юли 2007 г. до 30 юни 2008 г. в един текст и е изготвен от Съвета след провеждане на консултации с другите институции на Съюза.
3. Първият доклад бе представен през 2000 г. Впоследствие съдържанието на докладите се е подобрило по отношение на обема и на качеството на съдържащата се в тях информация и оценки. Това се дължи не само на естествения факт, че това годишно упражнение е съзрявало с течение на времето и е позволявало въвеждането на прогресивни поправки, разширения и подобрения, но в основни линии и на факта, че годишният доклад отразява прогресивното развитие на действията на ЕС в областта на правата на човека.
4. Действията на ЕС за утвърждаване, защита и популяризиране на правата на човека по света са нараснали количествено и качествено и годишният доклад е успял да отрази и оцени този процес, който е комплексен по своята природа и съдържа известни противоречия.

Цели и въздействие на доклада

5. В основни линии целите на доклада са две. От една страна неговата цел е да предостави документална база от сведения, която позволява да се разбере, обсъди и оцени извършената през този период дейност с цел, при необходимост, да бъдат подобрени, коригирани или разширени по-нататъшните дейности. В тази връзка подробното проучване на доклада в Европейския парламент е съществен момент, в контекста на продължаващия дебат относно определянето на приоритети, който определя въпроси, които се нуждаят от действия на равнище на ЕС, и наблюдава и подлага на периодична оценка ситуациите, които изискват особена бдителност.
6. От друга страна, цел на доклада е, както е посочено в самия доклад, „да предостави информация за възможно най-широка публика, както в Европа, така и отвъд границите на Съюза, относно действията на ЕС за утвърждаване на правата на човека в целия свят”.
7. По този начин той се превръща в ежегоден документ за справка, предназначен за всички, чиято дейност по един или друг начин, пряко или непряко, оказва въздействие върху съществуващата конкретна ситуация във връзка с правата на човека по света или които са принудени да се справят с неблагоприятни ситуации: обществено мнение; правителства, парламенти и органи на управление,

---

¹ Документ на Съвета 14146/1/08 Rev.1

национални и многостранни институции; неправителствени организации и недържавни участници в общ план, в качеството им на елементи на зараждащото се глобално гражданско общество.

8. Ежегодното публикуване на този доклад следва да бъде считано за значително събитие. През 2008 г. се отбелязва 60-та годишнина на Всеобщата декларация за правата на човека на ООН и при разглеждането на общия баланс на успехите и неуспехите за правата на човека по света Европейският съюз играе решаваща роля. Както се посочва в предговора към доклада, „утвърждаването на правата на човека сега е един от най-силно развитите аспекти на външните отношения на Европейския съюз”.
9. Годишният доклад не само прави описание и анализ на цялостната дейност на Съюза във връзка с утвърждаването на правата на човека по света: той също предлага обобщаваща информация за конкретното състояние на правата на човека в различни страни и региони. Въздействието на доклада следва да бъде значително и неговото публикуване следва да бъде повод за специален интерес от страна на широката общественост.
10. Това все пак не е така, поне не в очакваната степен - и то поради напълно обективни и рационални причини, които нямат нищо общо с приемането на желаното за реалност. Видимостта на годишния доклад се нуждае от значителни подобрения. През последните години Парламентът нееднократно се е изказвал в този смисъл и е подходящ моментът за инициатива за повишаване на видимостта на годишните доклади на ЕС по въпросите на правата на човека.
11. Сред огромното множество от дейности, инициативи, декларации, насоки, доклади и документи от най-различно естество, които произвеждат институциите на Съюза, годишният доклад все още не е постигнал видимостта и въздействието, които му се полагат. Този факт предизвиква огромно съжаление, тъй като в борбата за утвърждаване и защита на правата на човека комуникацията с различните субекти, активни и пасивни, на правата на човека е от решаващо значение. Този факт следва да става все по-очевиден в един свят, в който общественото мнение все по-често става обект на взаимодействие и влияние от страна на медиите.
12. Преди всичко въздействието на годишния доклад зависи от един фактор, който няма нищо общо с неговото изготвяне или с развитието на дейностите на ЕС по отношение на проблемите на правата на човека в света. Това развитие и като следствие съдържанието и меродавността на доклада, който го описва и оценява, зависят в своята същност от вътрешните политики на ЕС в областта на правата на човека. Успехът на ЕС по отношение на утвърждаването на правата на човека извън границите на Съюза ще зависи във всеки момент от примера, който Съюзът дава вътре в своите граници.
13. Съюзът може да оказва ефективно влияние по отношение на защитата, закрилата и разширяването на правата на човека в световен мащаб единствено ако дава пример за това чрез своите вътрешни политики. По думите на самия доклад, става въпрос за „доверие в международен план”.

14. В тази връзка следва да бъдат споменати два ключови аспекта, които трябва да бъдат обект на особено внимание, тъй като те са основополагащи за доверието в ЕС в областта на правата на човека. Става въпрос за политиките по отношение на имиграцията и за мерките във връзка с борбата срещу тероризма, които изискват постоянно строго спазване на правата на личността и на закона.
15. Съдържанието на Годишния доклад следва да бъде максимално ясно и при необходимост да съдържа елементи на самокритика или критика. Неговата меродавност и престиж, както и способността му да оказва въздействие зависят до голяма степен от неговата точност и истинност.
16. Ако целта е постигането на ефективност, това би могло да се осъществи по-успешно чрез отделянето на по-малко внимание на обстоятелствените и конюнктурни конфликти и спорове и при съсредоточаване в по-голяма степен върху подходите и оценките, които са убедителни и се основават на факти и са същевременно солидни и точни; следва да се избягват елементите на ненужна намеса. Формата на доклада следва да бъде опростена, за да улеснява в максимална степен неговата достъпност: уводната част и заключенията следва да бъдат по-дълги, за да се балансират по-добре с по-дългите части на изложението. Докладът следва да разполага с резюмета и обобщени данни, които ще го направят по-достъпен за медиите и обществеността.
17. Публичното представяне на доклада следва да има особено официален характер. Неговото разпространение следва да бъде обект на планиране и комуникации по отношение на пресата, съвместно със специфични програми, координирани от различните институции на Съюза. Тези програми следва да разполагат със силно и интерактивно присъствие в интернет.
18. Следва да се провеждат редовни емпирични проучвания относно въздействието и приеждането на годишните доклади на ЕС по въпросите на правата на човека по света, които да обхващат медиите, международната политическа сфера, националните и международни институции и организации по правата на човека и общественото мнение.

Положение на жените, насилие срещу жените и убийства на жени

19. По отношение на правата на жените докладът може единствено да отразява една все още разпокъсана и незадоволителна ситуация. Определените от ЕС приоритетни области със съответните техни насоки (смъртно наказание, изтезания, защитници на правата на човека, деца войници, права на детето, популяризиране на международното хуманитарно право и т.н.) не отразяват нито подчиненото положение на жените в много части на света (което оказва изключително неблагоприятно въздействие върху техните права), нито изключително сериозното и широко разпространено явление на насилие, основано на пола, или ужасяващите случаи на убийства на жени в определени държави - или поне не ги отразяват по подходящ начин.
20. Този факт контрастира с общоприетия консенсус, че жените са основните жертви на дискриминация и неравенство, на тормоз и насилие, практически навсякъде по

света. В случая не е достатъчно насърчаването на подходите за интегриране на правата на човека и кампаниите в тази област: необходими са решителни подходи и целенасочени действия.

21. Освен това съществува недостиг в развитието на специфичните политики и действия на ЕС в областта на правата на жените. Този недостиг е отразен в доклада, чиито тематични анализи не съдържат конкретна информация и оценки в тази област.
22. В тази връзка е важно да бъде приветстван новият приоритетен статут, предоставен от френското председателство през втората половина на 2008 г., на правата на жените в контекста на дейностите на ЕС в областта на правата на човека, като се обърне особено внимание на необходимостта от справяне с трагичните случаи на насилието, основано върху пола, и на убийствата на жени.
23. Европейският парламент трябва да бди непрестанно и да гарантира превръщането на тези добри намерения в ефективни действия, така че в бъдещите годишни доклади за правата на човека дейността на ЕС да може да демонстрира значителен напредък в областта на правата на жените.
24. Един елемент в тази насока, който не трябва да бъде пренебрегван, следва да бъде реформирането на езика с цел отстраняване на конотациите, свързани с пола; например, при всяка възможност изрази от типа „права на мъжа” следва да бъдат заменени с „права на човека” в тези езици на Съюза, които по исторически причини са запазили тази особеност.

За премахване на смъртното наказание в световен мащаб

25. Нашето съвременно поколение следва да се стреми към окончателното премахване, в целия свят, на този варварски и ужасен анахронизъм - смъртното наказание. Както предишните поколения успяха напълно да изкоренят робството, така и ние следва да се борим за премахването на смъртното наказание в целия свят - тази цел е исторически възможна и постижима в нашата епоха. В тази съвременна борба Европейският съюз трябва да продължава своята авангардна дейност с неумолима политическа воля и с нови стимули, като се основава върху насоките на ЕС във връзка с трети държави и смъртното наказание, приети през 1998 г. и преработени през 2008 г.¹
26. През годината, обхваната от доклада, може да се отбележат значителни факти в процеса на окончателното премахване на смъртното наказание в световен мащаб. Макар и с променлив успех, ЕС продължи да прави постъпки във връзка със смъртното наказание пред 47-те държави, в които, за съжаление, все още се прилага смъртното наказание².

---

¹ http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=822&lang=EN&mode=g

² Афганистан, Беларус, Бруней, Бурунди, Канада, Чад, Конго (Демократична република Конго), Конго (Бразавил), Египет, Екваториална Гвинея, Етиопия, Фиджи, Гана, Гренада, Гватемала, Гвинея-Бисау, Индия, Иран, Ирак, Япония, Казахстан, Кения, Кувейт, Киргизстан, Либерия, Либия, Мадагаскар, Малави, Мароко, Намибия, Нигер, Палау, Папуа Нова Гвинея, Русия, Саудитска Арабия, Южна Корея,

27. Бяха направени редица политически декларации по този въпрос, по-специално във връзка с обявяването на екзекуциите на малолетни в Иран. През май 2008 г. ЕС изрази своето възмущение във връзка с новата вълна от екзекуции в САЩ и призова за незабавното възстановяване на мораториума върху смъртното наказание в тази страна. Той приветства премахването на смъртното наказание в Руанда и Узбекистан (2008) и в американския щат Ню Джърси (2007).
28. На пленарната сесия на Общото събрание на ООН на 18 декември 2007 г. бе приета резолюция относно мораториум върху прилагането на смъртното наказание, като следствие от дейността на междурегионалната коалиция на държави-членки на ООН, в рамките на които ЕС бе представен от Португалия. Това е събитие от особена важност; както се подчертава в годишния доклад, то представлява кулминацията на продължителните усилия от страна на ЕС и е също така повратна точка в глобалната кампания срещу смъртното наказание в на равнище ООН.
29. Постигнатият напредък по отношение на премахването на смъртното наказание не може да ни задоволява¹, но е насърчаващо доказателство за решителната ефективност на ЕС, когато Съюзът говори с един глас и осъществява последователна и целенасочена дейност.

Диалози и консултации по правата на човека: развитие и характеристики

30. През обхванатата от доклада година се наблюдава нарастване на броя на структурираните доклади и консултации по въпроси на правата на човека, провеждани редовно и под различни форми между ЕС и трети държави. Докладът не предоставя количествени и подробни данни относно тези диалози (той говори за повече от тридесет диалога, консултации и форуми за разисквания по въпроси на правата на човека, като добавя, че те са били проведени на пет континента). Въпреки това става ясно, че съществува тенденция на разширяване на тези инструменти, които се считат за ключов компонент на глобалната стратегия на ЕС в областта на правата на човека. Това развитие следва да бъде приветствано.
31. Все пак това не означава, че подходът на ЕС следва да варира в зависимост от естеството на партньора или интереса в определени отношения. Въпреки че не можем да приемем изцяло идеалистичен подход, все пак е желателно в тази област Съюзът да се стреми да действа съгласувано и да избягва прекаленото влияние на *Realpolitik* и нейните неизменно отрицателни въздействия. Необходимостта от съгласуваност засяга две области.
32. На първо място, важно е да бъде гарантирана съгласуваност между институциите на Съюза и държавите-членки, като последните следва да поддържат възможно най-високо равнище на единство по отношение на целите, ценностите и

Судан, Сирия, Тайван, Танзания, Туркменистан, Обединени арабски емирства, САЩ, Узбекистан, Йемен и Замбия.

¹ Съгласно доклада на Amnesty International за 2007 г., през тази година са проведени 1252 екзекуции в 24 държави и са произнесени 3347 смъртни присъди в 51 държави. 88 % от всички регистрирани екзекуции са били проведени в пет държави: Китай (най-малко 470), Иран (най-малко 317), Саудитска Арабия (най-малко 143), Пакистан (най-малко 135) и САЩ (42).

нагласите. На второ място и в по-голяма степен, съгласуваността е необходима с цел избягване на позиции, които биха могли да представляват или да създават впечатлението, че представляват практикуване на двойни стандарти, определени от влиянието на партньорите или от интересите.

33. За съжаление в много случаи осъждането или протестите сами по себе си не подобряват положението и дори могат до доведат до влошаване на ситуацията. Следва непрестанно да осъзнаваме евентуалните последствия от нашите действия, инициативи и реакции и то по такъв начин, че да превърнем оценката на тези последствия по отношение на определянето и прилагането в неотделима част от процеса на вземане на решения.
34. По своята природа и призвание ЕС е сила, насочена по-скоро към убеждението, отколкото към принудата. Въпреки това преобладаването на „мека сила” (soft power) в европейската политика не следва да се тълкува като слабост или непоследователност. Органите на Съюза, които разполагат с политически правомощия, трябва винаги, в умерена степен, но твърдо и последователно, да демонстрират възможността за налагане на санкции в случаите на осезателно неспазване на съществуващите споразумения относно правата на човека или при груби нарушения на правата на човека. В тази връзка е изключително важно ЕС да продължава да убеждава и да настоява решително за присъединяването на трети държави към Римския статут на Международния наказателен съд.
35. В докладите, приети от Парламента и изготвени съответно от H  l  ne Flautre¹, председател на подкомисията по правата на човека, и от Elena Valenciano², беше отправен призив за подобряване на механизмите за информиране, консултиране и участие на Парламента в диалозите, както и за рационализиране на санкциите на ЕС срещу трети държави, така че да се гарантира, че при злоупотреби, които представляват нарушения на разпоредбите по въпросите на правата на човека, включени в различни споразумения между ЕС и неговите партньори, винаги съществува възможността за отговор, подкрепен от последователни действия, основани върху ясни и прозрачни критерии, които позволяват извършването на обективна оценка.
36. Основните критерии в областта на правата на човека - става въпрос за страданието на огромен брой хора по света - не следва да включват търсенето на незабавния ефект от едно осъждане, по-специално от политическо естество и разпространено от медиите, нито придържането към фалшив реализъм, който потулва нещата и обслужва единствено държавни интереси. Цел следва да бъде гарантирането на конкретно и положително въздействие, в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, чрез комплексна и непрекъсната дейност, включително различните измерения на диалога, съюзите, убеждението и, при необходимост, твърди и последователни мерки и натиск, които при необходимост може да доведат до санкции или прибягване до международни правни инструменти.

---

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2008-0309+0+DOC+PDF+V0//ES&language=ES>

² http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/documents/pr/667/667365/667365es.pdf

37. В тази връзка е необходимо непрестанно да бъдат спазвани редица принципи, включително последователност в общ план, тясно сътрудничество между институциите на Съюза и обективност, твърдост и прозрачност при осъществяване на дейност във връзка с нарушения на правата на човека.

Дейност на ЕС в рамките на Съвета на ООН по правата на човека

38. Парламентарните дебати относно предишния годишен доклад са подчертавали нееднократно значението на успеха на инициативата за реформиране на механизма на ООН по отношение на правата на човека. ЕС приветства създаването на Съвета по правата на човека като значително подобрене и приоритет за бъдеща дейност.
39. Въпреки това е ясно, че дори без печално известните разногласия, които характеризираха старата Комисия по правата на човека, настоящият Съвет по правата на човека е и продължава да бъде поле за диалог, противопоставяне и изпълнено с противоречия напрежение между различни ценности, интереси и концепции за държавен интерес.
40. Шестдесет години след подписването на Всеобщата декларация за правата на човека и въпреки отбелязания напредък на настоящия исторически период, всеобщият характер на нейните принципи се оспорва в по-голяма степен, отколкото в предишния исторически момент, в името на културния релативизъм и поради нарушенията на правата на човека, извършвани в западния свят. Съветът за правата на човека е особено важен форум, както в конкретен, така и в символичен план, тъй като той предоставя средствата за справяне със ситуация, която в най-лошия случай би довела до сериозно подкопаване на доверието във всеобщия характер на правата на човека, като по този начин обезсилва ефективността на международните дейности за утвърждаване и защита на това понятие.
41. По отношение на разнообразието и плурализма на ценностите и културите и произтичащите от тях релативистични тенденции, следва да припомним, че по целия свят има хора, които очакват от ЕС да действа последователно и решително за утвърждаване на правата на човека като всеобща ценност.
42. В този случай ние следва да работим за засилването на Съвета по правата на човека като ефективен и пораждащ доверие орган. Завършването на неговото реформиране и приемането на работни процедури следва да дадат начало на един период на по-голяма ефективност, като това ще му позволи да задоволи породените от него очаквания.
43. По-специално, началото на първите заседания на всеобщия периодичен преглед (ВПП), който представлява нов механизъм за преглед на положението на правата на човека във всяка държава по света означава, че държавите-членки на Съвета по правата на човека ще си сътрудничат усърдно и добросъвестно, за да гарантират, че поетите задължения за подобряване на защитата на правата на човека намират отражение в действителни постижения.

44. За да бъде ефективен и да поражда доверие, е важно ВПП да бъде осъществяван въз основа на налични предишни доклади, да бъде изготвян от държавата, която е обект на прегледа, и от съответните органи на ООН, съвместно с препоръките на съответните НПО. Развитието на практиката на ВПП следва да служи за ефективното регулиране на отчетността на самите държави и за сътрудничество между държавите, както и за определяне на отговорностите и отчетността на недържавните участници.
45. Докладът посочва, без да си служи с евфемизми, което е похвално, че ЕС „е в малцинство в Съвета по правата на човека” и че при тези обстоятелства „ще трябва да търси начини да не попада в изолация и да се стреми към диалог, който превъзмогва разделянето на регионален принцип”.
46. При така стеклите се обстоятелства ЕС ще трябва да бъде бдителен и да насърчава по-нататъшното развитие на Съвета по правата на човека и ефикасното използване на неговите усилия. За тази цел Съюзът трябва да се стреми, в и извън своите граници, към създаване на възможно по-обширни съюзи и мнозинства за постигане на общата цел - ефективност на Съвета по правата на човека и пораждане на доверие в него, тъй като той е ключова институция за утвърждаване на правата на човека по света.
47. Тази дейност на ЕС трябва да цели изграждането и развитието на междуправителствени, междурегионални и глобални коалиции и насърчаването на формирането на консенсус сред общественото мнение в различните държави и региони по света.
48. Все пак следва да се отчита фактът, че каузата на правата на човека разчита все повече на нови защитници: заражда се ново глобално гражданско общество, под формата на множество национални и транснационални неправителствени организации. Те са недържавни участници, които често гледат към ЕС с очакване да даде пример.
49. Необходимо е по-нататъшно развитие на диалога и сътрудничеството с всички тези недържавни участници, които споделят с Европейския съюз набор от общи ценности: придаването на всеобщ характер на демокрацията, решаването на конфликти по ненасилствен начин, равенството между половете, устойчивото развитие и в по-общ план утвърждаването на правата на човека в контекста на един действителен и споделян глобален напредък.

Икономически, социални и културни права

50. Показателно е, че докладът съдържа части, посветени на икономическите, социалните и културните права. От една страна, това представлява проява на определено принципно отношение и то следва да бъде приветствано. То също така напомня за общите отговорности на Съюза в този момент на икономическа и продоволствена криза.
51. Добре известен факт е, че е съществувал и в известна степен продължават да съществува теоретичен спор между тези, които считат, че основните права на

човека включват и правото на прехрана, работа и развитие, и тези които предпочитат правните и политическите ограничения на правата на човека в областта на гражданските и политическите права на личността в тесния смисъл на думата и считат, че всеки опит за придаване на юридически характер на икономическите, социалните и културните права ще внесе допълнително объркване.

52. Чрез включването на тези части в своя доклад относно състоянието на правата на човека по света ЕС се нарежда сред тези, които, на равнището на международните институции и гражданското общество, считат, че глобалният дневен ред следва да включва изискванията за постепенно преминаване, в теоретичен и практически план, към специфичен правен режим за защита на икономическите, социалните и културните права.¹
53. Приемането от Общото събрание на ООН на Факултативния протокол към Международния пакт за икономически, социални и културни права е положителна стъпка в този процес на утвърждаване на взаимозависимостта и неделимостта на правата на човека.
54. При отчитане на необходимата гъвкавост, която произтича от разнородната природа на икономическите, социалните и културните права, ЕС трябва да се застъпва решително за включването на тези права в правните текстове посредством един неизбежно дълъг и комплексен процес на международно равнище. Тази международна дейност черпи вдъхновение от Хартата на основните права на ЕС, приета в Ница през 2000 г., чиито ценности и принципи, по наше мнение, имат всеобща приложимост.

Заклучения

55. В уводната част към годишния доклад се споменава, че „борбата за права на човека е дългосрочен процес”. ЕС трябва да съхрани водещата си роля в тази борба. На международната арена и чрез на своите институции, днес Съюзът е считан от преобладаващата част на общественото мнение по света, въпреки своите собствени ограничения и противоречия, за основен защитник на правата на човека в областта на международната политика. Съществува огромна „нужда от Европа” в тази сфера, както и в общ план във всички сфери, свързани с мира, демокрацията и развитието по света.
56. Въпреки това Европа е поставяна под въпрос от онези, които твърдят, че тя прилага своите принципи само когато ѝ е изгодно или единствено за своите граждани. Най-добрият отговор на подобни критики е гарантирането на последователност между вътрешните и външните политики на ЕС в областта на правата на човека. За тази цел ние трябва да развием образцова политика в областта на имиграцията и да гарантираме, че всички държави-членки спазват строги и правно задължителни изисквания в техните практики в борбата срещу

---

¹ В този контекст можем да привлечем вниманието към заявлението на Bernard Kouchner, Javier Solana и Benita Ferrero-Waldner в уводната част на годишния доклад на ЕС: „Всички граждански, политически, икономически, социални и културни права са неделими, взаимозависими и допълващи се”.

тероризма. Смяната на администрацията в САЩ следва в настоящия момент да направи възможно едно ново сътрудничество, което да изкорени всяко действително или предполагаемо противодействие, което по своята природа би могло да наруши правата и достойнството на всички хора. Всяко друго противодействие на сериозното предизвикателство, което представлява тероризмът, е неприемливо и контрапродуктивно.

57. С оглед на обобщеното в доклада положение и на бъдещето, стигаме до извода, че политиката на ЕС в областта на правата на човека в нейното външно измерение трябва да определи за приоритетни някои от ключовите си цели, без при това да подценява други. Тези ключови цели са:

1) нови усилия в насока премахване на смъртното наказание в целия свят, като се има предвид, че е възможно днешните поколения да станат свидетели на това;

2) „феминизация” на неговите действия и програми с оглед да се обърне по-голямо и по-специално внимание на въпросите на правата на жените;

3) подобряване на междуинституционалната синергия между Съвета, Комисията и Парламента по въпросите на правата на човека, за което се изисква по-тясно съгласуване и максимална последователност между позициите и действията на институциите;

4) качествено и количествено засилване на диалозите по въпросите на правата на човека и на консултациите с трети страни, като те трябва да се основават на принципите на равноправното сътрудничество, ненамесата, убеждаването и твърдостта, и строгото спазване на действащите споразумения;

5) действия за създаване и развиване на по-широки обединения на международните форуми, с оглед динамизиране на борбата за универсални права на човека;

6) развитие на повече и по-добри форми на диалог и сътрудничество с представители и организации на гражданското общество, провеждащи кампании за правата на човека на национално, регионално и световно равнище;

7) като траен основен приоритет на Съюза, подкрепа и, където е възможно, закрила на активистите в областта на правата на човека, жени и мъже, които са се ангажирали, често анонимно, с непрестанна борба в защита на универсалните ценности;

8) непрекъснато енергично насърчаване и отстояване, от името на Съюза, на универсалния и неделим характер на правата на човека, срещу релативизма на онези, които биха поставили под съмнение този характер, изтъквайки културни, религиозни, политически или идеологически основания. Всички хора имат еднакво достойнства и едни и същи права, независимо от етническата, пола или религиозна принадлежност, от мнението, сексуалната ориентация или произхода си;

9) подкрепа от страна на Съюза, в рамките на международните институции и органи, отговарящи за научните изследвания на световно и регионално равнище, за разработването на перспектива, която да включва икономически, социални и културни права в общата област на правата на човека, като това е от особена важност при преобладаващите в момента в света икономически и социални условия.

58. Достойнството и правата на човека на милиони хора днес са нарушавани поради структурни несправди, авторитарни, слаби или неефективни управления, война, корупция, потисничество и бедност. Твърде често е налице огромна пропаст между формалното признаване на правата на човека и тяхното действително спазване. Освен това е налице проблемът с подновените опити за оспорване на универсалния и неделим характер на правата на човека, както и ситуацията, в която международният политически дневен ред и действията на самите правителства следват тенденция за отдаване на предимство на въпросите на сигурността, в някои случаи излагайки на риск правата и гаранциите на гражданите, международното хуманитарно и бежанско право, и самите стандарти за права на човека.
59. При тези обстоятелства и с оглед на новите и старите предизвикателства, е необходимо дейността на ЕС в областта на правата на човека да се засили по последователен начин.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2008**

THE SAKHAROV PRIZE 2008

<p>THE WINNER OF THE SAKHAROV PRIZE 2008</p>	<p>HU JIA</p>
<p>SHORTLISTED NOMINEES</p>	<p>BACKGROUND</p>
<p>MR HU JIA</p>	<p>CHINESE CAMPAIGNER FOR CIVIL RIGHTS, ENVIRONMENTAL PROTECTION AND AIDS ADVOCACY. FOLLOWING HIS TESTIMONY ON HUMAN RIGHTS IN CHINA, GIVEN ON 26 NOVEMBER 2007 VIA CONFERENCE CALL TO THE EP'S HUMAN RIGHTS SUBCOMMITTEE, HU JIA WAS ARRESTED, CHARGED WITH "INCITING SUBVERSION OF STATE POWER" AND SENTENCED TO THREE-AND-A-HALF YEARS' IN JAIL.</p>
<p>MR ALEKSANDR KOZULIN</p>	<p>FORMER PRESIDENTIAL CANDIDATE IN BELARUS. ACCORDING TO THE NOMINATION, "ALEKSANDR KOZULIN HAS SHOWN GREAT COURAGE TO WITHSTAND THE REGIME'S ACTIONS AND TO FIGHT FOR FREEDOM OF THOUGHT AND EXPRESSION AND BASIC CIVIL RIGHTS. IN 2006, DURING THE PRESIDENTIAL CAMPAIGN, HE WAS BEATEN SEVERAL TIMES, DETAINED AND FINALLY SENTENCED TO FIVE AND A HALF YEARS OF IMPRISONMENT".</p>
<p>MR APOLLINAIRE MALU MALU</p>	<p>CHAIR OF THE INDEPENDENT ELECTORAL COMMISSION OF DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO. THE NOMINATION PRAISES "HIS EFFORTS IN MAKING DIALOGUE PREVAIL OVER VIOLENCE DURING THE GOMA CONFERENCE [AIMED AT BRINGING PEACE TO THE DRC PROVINCES OF NORTH AND SOUTH KIVU] AND FOR DEDICATING HIS WISDOM AND EXPERIENCE TO REALISING THESE PRINCIPLES THROUGHOUT HIS CAREER".</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
ANGOLA	Jose Fernando Lelo	He is a journalist who was arrested on 15 November 2007, along with six other soldiers, and later charged with assisting the soldiers in planning a rebellion. After his trial on 16 September 2008, he was convicted to twelve years imprisonment. There were concerns over the quality of the evidence upon which M. Lelo's conviction was based, notably that it may have been obtained through torture.	A letter of concern was sent on 18 November 2008.
AFGHANISTAN	Sayed Perwiz Kambakhsh	He is a young journalist who was sentenced to death on 22 January 2008 for circulating an article about women's rights in Islam, which he had downloaded from the Internet; whereas the court ruled that the article constituted blasphemy and sentenced him to death. He was denied legal representation and was sentenced without a proper hearing. He was allegedly beaten and threatened with execution until he signed a confession. On 6 February 2008, a delegation from the	In its resolution adopted on 13 March 2008, the European Parliament - condemned the arrest and the sentencing of Mr. Kambakhsh and urgently called on the Afghan authorities to review the case, and on President Hamid Karzai, in the event that the court of appeal should uphold the death sentence, to exercise his power to pardon Mr Kambakhsh.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		<p>Afghan Independent Journalists' Association (AIJA) met Afghan President Hamid Karzai in Kabul, providing him with details of the case and asking him to intervene on Mr Kambakhsh's behalf,</p>	<p>On 21 October 2008, the Appeal Court of Kabul overturned Kambakhsh's death sentence, and sentenced him to 20 years imprisonment.</p>
<p>AZERBAIJAN</p>	<p>Ganimat Zahidov Eynulla Fatullayev Sakit Zahidov Fikret Hüseyinli, Baxaddin Xaziyev Nicat Hüseyinov Elmar Hüseyinov</p>	<p>Three journalists currently detained in prison whose arrests appear to have been politically motivated: Ganimat Zahidov, editor of the daily Azadlig, Eynulla Fatullayev, editor of two dailies Realny Azerbaijan and Gundelik Azerbaijan Sakit Zahidov, journalist of the daily Azadlig.</p> <p>Attacks on three journalists associated with the opposition party: Fikret Hüseyinli, correspondent of Azadlig Baxaddin Xaziyev, editor-in-chief of the daily Bizim Yol Nicat Hüseyinov, Azadlig journalist</p> <p>Elmar Hüseyinov, editor-in-chief of the weekly newspaper Monitor, who was shot and killed by unidentified individuals in 2005.</p> <p>None of the above incidents were effectively investigated.</p>	<p>A letter of concern was sent on 16 January 2008.</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Farhad Aliyev	Concerning Mr Farhad Aliyev, the former Minister of economic development, there have been allegations of violations of his right to a fair trial and of poor conditions of his detention. According to a letter received from lawyers representing Mr Aliyev, he was denied due process in pre-trial detention, his right to legal counsel of his choosing was consistently abused and he was denied regular access to his attorneys. In addition, Mr Farhad Aliyev has allegedly been denied sufficient medical attention despite serious heart problems and was not allowed to contact his family.	
BELARUS	Aleksander Milinkevich, Aliaksandr Zdvizhkov, Alyaksandr Kazulin	Aleksander Milinkevich, the leader of the united democratic opposition of Belarus who was arbitrarily arrested and temporarily detained. Aliaksandr Zdvizhkov, a journalist who was sentenced to three years imprisonment during a clampdown of the independent media. Alyaksandr Kazulin, he was nominated for the 2008 Sakharov Prize	In its resolution dated 21 February 2008, the European Parliament - expressed solidarity with the united democratic opposition of Belarus and the leader of that movement, Aleksander Milinkevich, - communicated its regret that the situation of democracy, human rights and law was not improving, - condemned the sentence of Aliaksandr Zdvizhkov as unjustly harsh and called on the Belarusian Government to reconsider the decision, - urged the Belarusian authorities to release immediately and unconditionally the remaining political prisoner, Alyaksandr Kazulin, and to stop using intimidation, harassment, targeted arrests and politically motivated prosecutions against the activists of the democratic opposition and civil society in

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			<p>Belarus,</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed regret that Belarus is the only country in Europe to retain the death penalty during times of peace. <p>In its resolution adopted on 9 October 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed its satisfaction that the political prisoners Mr Alyaksandr Kazulin, Mr Sergei Parsyukevich and Mr Andrei Kim had been released
	<p>Andrei Kim and Siarhei Parsyukevich,</p> <p>Aliaksandr Kazulin</p>	<p>Andrei Kim and Siarhei Parsyukevich, two pro-democratic activists who have been given harsh sentences for taking part in peaceful entrepreneurs' demonstrations on 10 and 21 January 2008.</p> <p>Aliaksandr Kazulin, the remaining political prisoner still under detention and mentioned in the Resolution adopted on 21 February 2008.</p>	<p>In its resolution adopted on 22 May 2008 the European Parliament,</p> <ul style="list-style-type: none"> - condemned the harsh sentences given to Syarhei Parsyukevich and Andrei Kim on 22 and 23 April 2008 at the same time, deplored the reportedly excessive force used by Belarusian security forces against and the arrests of peaceful citizens and calls on the Belarusian authorities to unconditionally abstain from all use of force against the representatives of the democratic opposition. - urged the Belarusian authorities to release immediately and unconditionally the remaining political prisoner, Aliaksandr Kazulin, and to cease using intimidation, harassment, targeted arrests and politically motivated prosecutions against the activists of the democratic opposition and civil society in Belarus.
BURMA	Aung San Suu Kyi	Thr General Secretary of the National League for Democracy (NLD), who has spent thirteen of the last	<p>In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		<p>eighteen years as a political prisoner under house arrest, had her house arrest extended by the junta, and where on 11 June 2008 official newspapers of the Burmese military junta, including the regime's mouthpiece, The New Light of Myanmar, called for the public flogging of Daw Aung San Suu Kyi, and whereas the military junta has refused to distance itself from this suggestion.</p>	<p>decision by the Burmese authorities to extend the house arrest of Aung San Suu Kyi, deplored the detention of the group of political activists demanding the release of Aung San Suu Kyi and urged the Burmese authorities to free all political prisoners without further delay.</p> <p>- denounced the prospect of the flogging of Aung San Suu Kyi as a crime against humanity.</p> <p>In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament:</p> <p>- condemned the continued detention of Aung San Suu Kyi, and called for her immediate release.</p>
CHAD	Ibni Oumar Mahamat Saleh	<p>A spokesperson for the Coalition of Political Parties of the democratic opposition who had not been heard of since his arrest on 3 February 2008.</p>	<p>In its resolution adopted on 24 April 2008, the European Parliament</p> <p>- voiced its utmost concern for the fate of Ibni Oumar Mahamat Saleh, of whom there had been no news since his arrest on 3 February 2008, and held the Chadian authorities personally responsible for his state of health and called on them to take the necessary measures so that he regains his freedom without delay.</p>
CHINA	Hu Jia	<p>The winner of the 2008 Sakharov Prize</p>	<p>In its resolution adopted on 17 January 2008, the European Parliament</p> <p>- condemned the detention of Hu Jia and raised concerns about the conditions under which he was being kept and urged the Chinese authorities to release him promptly.</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
CUBA	Antonio Ramón Díaz Dr. José Luis García Paneque	The husbands of two members of the human rights organisation Ladies in White, who have not received adequate medical care whilst in detention to the extent that the situation has potentially become life threatening. Concerns also remain that the two men did not receive a fair trial for their alleged crimes.	A letter of concern was sent on 27 March 2008.
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	Julienne Lusenge	Julienne Lusenge, co-ordinator of the association "Solidarité féminine pour la paix et le développement intégral (SOFEPADI)" was a victim of intimidation and death threats upon her return to DRC. This wave of intimidation followed her participation in a roundtable discussion on 25 March 2008, with the European Parliament's Sub-Committee on Human Rights on the human rights situation in DRC.	A letter of concern was sent on 9 April 2008
INDIA	Henri Tiphagne Mahaboob Batcha V.P. Gunasekaran	Henri Tiphagne, Executive Director of People's Watch, Mahaboob Batcha, Managing Trustee of the Society for Community Organisation Trust (SOCO Trust), and V.P. Gunasekaran, District Secretary of the Communist Party of India were arrested alongside several human rights defenders for peacefully taking part in "The Long March for Justice for Special Task Force (STF) victims". Although released on the same evening, this arbitrary arrest of peaceful protestors was a cause for concern.	A letter of concern was sent on 4 June 2008.
INDONESIA	Munir Said Thalib	A leading Indonesian human rights activist, founder of human rights organisations, died from arsenic poisoning on Garuda flight GA974 from Singapore to Amsterdam on 7 September 2004. The report by an independent fact-finding team into the Munir Said Thalib	In its declaration adopted on 10 April 2008, the European Parliament - expressed its concern that this murder was meant to intimidate and threaten all other Indonesian human rights defenders and journalists,

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		<p>case, ordered by the Indonesian President, has never been made public and the only person to have been prosecuted in connection with the case, former Garuda co-pilot Pollycarpus Budihari Priyanto, had his conviction overturned by the Indonesian Supreme Court in October 2006.</p>	<p>- called on the Indonesian authorities to take all necessary action to ensure that those responsible for the murder at all levels are brought to trial and justice is delivered as quickly as possible.</p> <p>The former Deputy Chief of Indonesia's National Intelligence Agency (Badan Intelijen Nasional - BIN), Mr. Muchdi Purwopranjono, was arrested in June 2008 and his trial for the "premeditated murder" of Mr. Said Thalib began in August 2008. However, on 31 December, 2008, the South Jakarta District Court decided to acquit him for want of evidence.</p>
<p>IRAN</p>	<p>Seyed Mehdi Kazemi</p>	<p>He is a 19-year-old homosexual Iranian citizen, who requested asylum in the United Kingdom and had his application rejected; whereas, fearing deportation, he fled to the Netherlands, where he applied for asylum; whereas Dutch authorities, after examining his request, have decided to send him back to the UK. The Iranian authorities routinely detain torture and execute persons, notably homosexuals, and Mr Kazemi's former partner has already been executed and his father has threatened him with death.</p>	<p>In its resolution adopted on 13 March 2008, the European Parliament</p> <p>- expressed its concern over the fate of Mehdi Kazemi, and asked for the proper and full application of the Qualifications Directive, which recognises persecution for sexual orientation as a ground for granting asylum and requires Member States to consider the individual case and the situation in the country of origin, including laws and regulations and the manner in which they are applied.</p> <p>- appealed to the Member States involved to find a common solution to ensure that Mehdi Kazemi is granted asylum or protection on EU soil and not sent back to Iran, where he would most certainly be executed, thus ensuring that Article 3 of the ECHR is fully respected by all European authorities and notably, in this</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			<p>case, by the UK.</p> <p>On 19 May 2008, Mehdi Kazemi received notification from the British Home Office that he had been granted asylum in the United Kingdom.</p>
	<p>Khadijeh Moghaddam</p> <p>Ten women: Iran, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashraf Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyla Ghomi, Hajar, the sisters Zohreh and Azar Kabiriniat; Two men: Abdollah Farivar and an unnamed Afghan national</p> <p>Mokarrameh Ebrahimi</p> <p>Ja'Far Kiani</p>	<p>Khadijeh Moghaddam, a prominent women's rights and environmentalist campaigner was arrested on 8 April 2008, and was only released after paying a high bail payment of IRR 1 billion (approximately EUR 50 000),</p> <p>The ten women and two men who continued to be at risk of being stoned to death.</p> <p>Mokarrameh Ebrahimi, was sentenced to death by stoning, together with her partner, the father of her children, for the simple reason of having maintained an extra-matrimonial relationship</p> <p>Ja'Far Kiani, who was stoned to death in July 2007, but whose partner Mokarrameh Ebrahimi</p>	<p>In its resolution adopted on 24 April 2008, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - welcomed the release of Khadijeh Moghaddam and Mokarrameh Ebrahimi, and noted the roles of the Iranian Supreme Leader and head of the judiciary in those cases, and called for the release of Shahla Jahed, - strongly condemned the repression of civil society movements in Iran, including women's rights defenders, and urged the Iranian authorities to end the harassment, intimidation and persecution of people peacefully exercising their right to freedom of expression, association and assembly, and to release immediately and unconditionally all prisoners of conscience. - reiterated its strong condemnation of the death penalty in general.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Shahla Jahed	<p>was pardoned by Supreme Leader Ayatollah Ali Khamenei after 11 years of imprisonment and released on 17 March 2008, together with her 5-year-old son.</p> <p>Shahla Jahed, a 'temporary' wife, who had been found guilty of murdering her husband's permanent wife, whose conviction was later overturned by the head of the judiciary, Ayatollah Seyyed Mahmoud Hashemi Shahroudi.</p>	
	<p>Mohammad Hassanzadeh</p> <p>Behnoud Shojaee, Mohammad Fedaei, Saeed Jazee and Behnam Zaare</p>	<p>Mohammad Hassanzadeh, a juvenile offender who was executed on 10 June 2008, was under the age of 18 at the time of execution.</p> <p>Four juvenile offenders who face imminent risk of execution.</p>	<p>In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the death sentences and executions in Iran, in particular those imposed or carried out on juvenile offenders and minors, and urged the Iranian authorities to respect internationally recognised legal safeguards with regard to minors; - condemned in the strongest possible terms the execution of Mohammad Hassanzadeh, who was under the age of 18 when he was executed, - urged the Iranian authorities to halt the execution of Behnoud Shojaee, Mohammad Fedaei, Saeed Jazee, Behnam Zaare and all other juvenile offenders sentenced to death.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	<p>Hassan Mozafari</p> <p>Rahman Shahidi</p> <p>Reza Hejazi</p> <p>Amir Marollahi, Behnood Shojaee, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimani</p> <p>Yaghoub Mehrnehad</p> <p>Farzad Kamangar</p> <p>Soghra Najafpour</p>	<p>On 22 July 2008 juvenile offenders Hassan Mozafari and Rahman Shahidi were executed, and on 19 August 2008 19-year-old Reza Hejazi was hanged for an alleged murder which he committed when he was 15 years old. Neither Hejazi's family, nor their lawyer, were notified of the time and place of the scheduled executions, in violation of Iranian law.</p> <p>Juvenile offenders Amir Marollahi, Behnood Shojaee, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimani face imminent risk of execution.</p> <p>Yaghoub Mehrnehad, an ethnic Baluchi and executive director of the Voice of Justice Youth Association, who was executed on 4 August 2008, after having publicly confronted local officials demanding accountability for their poor performance.</p> <p>Minority rights activist, Kurdish teacher Farzad Kamangar, has been condemned to death on charges, without evidence, of taking up arms against the state.</p> <p>Soghra Najafpour, who has spent almost the entire past 19 years of her life on death row for a murder which took place when she was 13 years old</p>	<p>In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reiterated its call on the members of the Majlis to urgently amend legislation in order to ensure that no-one is executed for a crime committed when less than 18 years of age and to raise the age of legal responsibility to international standards, - strongly condemned the persecution and imprisonment of citizens in Iran who engage in the defence of human rights and campaign against the death penalty, and are frequently charged with 'activities against national security'; calls, in particular, for the unconditional release of Emadeddin Baghi and Mohammad Sadegh Kabovand and the commutation of the death sentence on Farzad Kamangar, as well as a reinvestigation into his case
IRAQ	Tareq Aziz	Tareq Aziz, the former Iraqi deputy Prime Minister who is currently on trial for his responsibility in relation to atrocities committed by the Iraqi regime in the 1980s. There are concerns that he is	A letter of concern was sent on 17 July 2008

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		being tried without legal representation, and that he will be sentenced to death and executed soon after.	
KASHMIR	Parvez Imroz	An award-winning human rights lawyer, president of the Jammu and Kashmir Coalition of Civil Society and founder of the Association of the Parents of Disappeared Persons (APDP), he survived an armed attack on 30 June 2008 in Srinagar by alleged security forces members	In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - expressed its concern for the safety of Parvez Imroz and other human rights activists who are investigating the unmarked graves and other allegations of human rights abuses in Jammu and Kashmir, - called on the Indian authorities to ensure their protection and allow them to operate without fear of harassment and violence - urged the authorities to conduct a prompt and impartial investigation into the attack on Parvez Imroz, to make the results public and to bring those responsible to justice
MAURITANIA	Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi Yahya Ould Ahmed el-Waghef	President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government, were placed under house arrest following a military coup on 6 August 2008, when President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was ousted by a group of high-ranking generals whom he had dismissed from office earlier that day. The coup marked the second one in the country in three years, and it violated both constitutional legality and the results of democratic and internationally validated elections.	In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament: <ul style="list-style-type: none"> - expressed regret that the coup had taken place, as it marked a setback given the notable developments made in advancing democracy in the country, - called for the immediate release of President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government still under house arrest in various locations. <p>On 12 August 2008, it was reported that Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government were released from</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			<p>house arrest.</p> <p>On 21 December 2008, it was reported that President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was released from house arrest following intense international pressure.</p>
<p>OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES</p>	<p>The al-Kurd family</p>	<p>On the night of Sunday, 9 November 2008, members of the Israeli police and armed forces evicted the al-Kurd family from their home in the Sheikh Jarrah neighbourhood of East Jerusalem where they had lived for more than 50 years; whereas, immediately afterwards, they allowed settlers to enter the family's house and then sealed off the area. This eviction was carried out on the basis of an order issued by the Israeli Supreme Court on 16 July 2008 following long and controversial legal proceedings on disputed ownership before Israeli courts and authorities.</p>	<p>In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed its deep concern at the eviction of the al-Kurd family, the recent destruction of the houses of Palestinian families by the Israeli authorities in several areas of East Jerusalem and the possible serious consequences of these measures - called on the Council, the Commission and the international community, including the Quartet, to make all possible efforts to protect Palestinian residents in the Sheikh Jarrah neighbourhood and other areas of East Jerusalem and calls on the Quartet to play a more active role in this direction; - reiterated its call to the Israeli authorities immediately to halt any expansion of settlements and the building of the security fence beyond Israel's 1967 borders, actions which are contrary to international law and are undermining peace efforts.
<p>RUSSIA</p>	<p>Magomed Evloïev</p> <p>Miloslav Bitokov</p>	<p>Magomed Evloïev, a journalist opposed to the Russia Republic of Ingushetia was shot in the head on 31 August 2008 shortly after being released from police custody.</p> <p>Miloslav Bitokov, editor of the newspaper Gazeta Yuga</p>	<p>A letter of concern was sent to the French Foreign Minister, Bernard Kouchner, on 26 September 2008.</p>

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Abdullah Alishaev	<p>suffered an armed attack from unknown assailants on 2 September 2008 in the town of Nalchik.</p> <p>Abdullah Alishaev, a reporter from the television channel TV-Chirkei died on 3 September 2008 as a result of gunshot wounds from unknown assailants.</p>	
	Otto Messmer, Victor Betancourt Karina Moskalenko Magomed Evloyev Akhmed Kotiev Zurab Tsechoev Dmitrii Kraiukhin Stanislav Dmitrievski	<p>On 28 October 2008 Otto Messmer, leader of the Russian Jesuit order, and Victor Betancourt, an Ecuadorean priest, were brutally murdered in their Moscow apartment.</p> <p>In mid-October 2008 a leading Russian human rights lawyer, Karinna Moskalenko, who has successfully represented 30 Russian citizens in the European Court of Human Rights, was the victim of an attempt to poison her by placing mercury in her car in Strasbourg.</p> <p>On 31 August 2008 Magomed Evloyev, the owner of an Ingush independent website, was killed while in police custody,</p> <p>Attempts on the lives of human rights defenders, including the Ingush opposition leader Akhmed Kotiev, the human rights defender Zurab Tsechoev from Ingushetia, the human rights activist Dmitrii Kraiukhin from Orel and the human rights activist Stanislav Dmitrievski from Nizhni Novgorod, were recorded between July and October 2008</p>	<p>In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - drew attention to the growing trends of violence which, according to the Moscow Bureau for Human Rights, have resulted in more than 100 people being killed in 2008 on the basis of their race, nationality, religion or sexual orientation, and to the absence of effective condemnation of such hate crimes by Russian authorities; - expressed alarm at the attempt made in October 2008 on the life of human rights lawyer Karinna Moskalenko and her family, and appeals to both the French and Russian authorities to identify the perpetrators and their motives; - asserted that the activities of human rights lawyers acting in cases involving alleged human rights abuses, who have to take great personal risks in continuing their work, should be afforded the highest respect, protected by the state and supported by the international community.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
SOMALIA	Nasteh Dahir Farah	Nasteh Dahir Farah, Vice-President of the National Union of Somali Journalists, who was gunned down in the southern town of Kismayu (Somalia) on Saturday, 7 June 2008.	In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament -strongly condemned the continued fighting, targeted killings and other serious violations of human rights committed by all parties to the conflict, which has caused the loss of life of numerous Somali civilians and a humanitarian catastrophe.
	Mohamed Mahdi	Mohamed Mahdi, prominent Somali aid worker, the head of the local Woman and Child Care aid agency, who was shot in Mogadishu by unidentified gunmen in June 2008.	-deplored the brutal, targeted murders of Nasteh Dahir Farah and Mohamed Mahdi, and called for the liberation of the three members of Cooperazione Italiana Nord Sud.
	Jolanda Occhipinti, Giuliano Paganini and Abdirahaman Yussuf Harale	The two Italian members and one Somali member of the agricultural NGO Cooperazione Italiana Nord Sud, who were kidnapped on 21 May 2008 around 60 km south of Mogadishu, for whom a ransom of USD 1 000 000 has been demanded.	
	Aisha Ibrahim Duhulow Two Italian Roman Catholic nuns (Maria Teresa Olivero and Caterina Giraud)	Aisha Ibrahim Duhulow, a 13-year-old girl, was stoned to death in Somalia after being accused and convicted of adultery in breach of Islamic law while she was in fact a victim of rape by three men. The stoning was carried out by a group of 50 men in a stadium in the southern port of Kismayo, in front of around 1000 spectators. The al-Shabab militia, who control Kismayo, detained and ordered the execution by stoning of Aisha Ibrahim Duhulow, but did not arrest or detain those accused of her rape. Inside the stadium, militia members opened fire when some of the people at the stadium attempted to save the life of Aisha Ibrahim Duhulow, and shot dead a boy who was a bystander. Maria Teresa Olivero and Caterina Giraud; two Italian Roman Catholic nuns from Kenya who were kidnapped,	In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament: - strongly condemned the stoning and execution of Aisha Ibrahim Duhulow and expressed its horror at such a barbaric act perpetrated against a 13-year-old rape victim; - called on the Somali Government to condemn this execution and to take action to prevent such brutal executions in the future; - called on the Somali Government to issue documents and make statements to restore the honour of Aisha Ibrahim Duhulow posthumously; - called for those accused of raping Aisha Ibrahim Duhulow to be brought to trial in accordance with due process, - called on both the Somali and Kenyan authorities to make all possible efforts and take all possible political and

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		then taken to Somalia.	diplomatic initiatives to secure the release of the two Italian Roman Catholic nuns.
SYRIA	<p>Akram Al Bunni</p> <p>Jaber Al Shoufie</p> <p>Ali Al-Abdullah</p> <p>Fayez Sarah</p> <p>Mohammed Haj Darwish</p>	<p>Akram Al Bunni, founding member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria;</p> <p>Jaber Al Shoufie, member of the executive board of the Committee for the Defence of Democratic Liberties and Human Rights in Syria;</p> <p>Ali Al-Abdullah, member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria;</p> <p>Fayez Sarah, journalist and founding member of the Committee for Revitalisation of Civil Society in Syria;</p> <p>Mohammed Haj Darwish, member of the Human Rights Association in Syria (HRAC) and founding member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria</p> <p>These five individuals were arrested and detained after participating in a meeting asking for a peaceful democratic change in Syria organised by the Damascus Declaration for Democratic and National Change initiative. According to information received, none of the detainees had been brought before a court nor had been presented with charges.</p>	A letter of concern was sent on 17 January 2008.
	<p>Anwar Al-Bunni</p>	<p>Anwar Al-Bunni, lawyer, founding member of the Human Rights Association in Syria and president of the</p>	

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		<p>Committee for the Defence of Political Prisoners. He is serving a five-year prison sentence pronounced on 24 April 2007 for "defamation against the Minister of Social Affairs". There were concerns that this was an unfair trial, which was conducted in an attempt to intimidate human rights defenders.</p>	
<p>UNITED STATES OF AMERICA</p>	<p>Troy Davis</p>	<p>He was sentenced to death by the Georgia State Court in 1991 for the murder of a policeman and scheduled to be executed at the end of July 2008. According to Troy Davis' lawyers, there is abundant proof of his innocence, material evidence against him has never been produced and seven witnesses for the prosecution have retracted their testimony</p>	<p>In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - asked that Troy Davis' death sentence be commuted and, in view of the abundant evidence which might lead to such commutation, for the relevant courts to grant him a retrial, - urgently appealed to the Georgia State Board of Pardons and Paroles to commute Troy Davis' death sentence. <p>On 24 October 2008, the 11th U.S. Circuit Court of Appeals has issued a 25-day stay of execution for Troy Davis, just three days before he was due to be executed.</p>
<p>VENEZUELA</p>	<p>Julio Soto</p>	<p>On 1 October 2008, Julio Soto, the student leader of the COPEI party and President of the Students Union at Zulia State University, was riddled with bullets in his car in the city of Maracaibo – a crime that was committed under strange circumstances and that has yet to be resolved.</p>	<p>In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vigorously condemned the murder of the student leader, Julio Soto; conveyed its condolences to the victim's family and friends and called on the Venezuelan authorities to make every possible effort to investigate this crime as soon as possible, so that the perpetrators and those responsible are brought to justice and the crime does not

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			go unpunished.
ZIMBABWE	Jestina Mukoko Zacharia Nkomo Broderick Takawira Pascal Gonzo	<p>Jestina Mukoko, the director of the Zimbabwe Peace Project (ZPP), Zacharia Nkomo, the brother of the leading human rights lawyer Harrison Nkomo, Broderick Takawira, a provincial coordinator of the ZPP, and Pascal Gonzo, a driver at ZPP were all kidnapped by the Mugabe regime.</p>	<p>In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - firmly condemned the continuing violence perpetrated by the Mugabe regime against members and supporters of the MDC - expressed outraged by the spate of recent abductions of human rights defenders and calls for their immediate release and for the perpetrators to be brought to justice

ANNEX II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between January 2008 and December 2008, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/publicationsCom.do?language=EN&body=DRO>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
BURUNDI	22.05.08
CHAD	24.04.08
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	17.01.08 (Rape as a war crime), 21.02.08, 23.10.08, 20.11.08 (Situation in East DRC)
EGYPT	17.01.08
KENYA	17.01.08
MAURITANIA	04.09.08
NIGERIA	20.11.08 (Death penalty)
SOMALIA	19.06.08, 20.11.08
SUDAN	22.05.08 (ICC)
TANZANIA	04.09.08
ZIMBABWE	24.04.08, 10.07.08, 18.12.08
<u>AMERICA</u>	
NICARAGUA	18.12.08
VENEZUELA	23.10.08
<u>ASIA</u>	
AFGHANISTAN	13.03.08 (Perwiz Kambakhsh)
BANGLADESH	10.07.08
BURMA (MYANMAR)	24.04.08, 22.05.08, 19.06.08, 23.10.08
CHINA	17.01.08 (Hu Jia), 10.04.08 (Tibet), 10.07.08
INDONESIA	10.04.08 (Murder of Munir Said Thalib)
KASHMIR	10.07.08
TIMOR-LESTE	21.02.08

Country	Date of adoption of resolution
<u>EUROPE</u>	
ARMENIA	13.03.08
BELARUS	21.02.08, 22.05.08, 28.09.08
GEORGIA	05.06.08
RUSSIA	13.03.08, 18.12.08
Census of the Roma on the basis of ethnicity in Italy	10.07.08
The situation of women in the Balkans	04.12.08
<u>MIDDLE EAST</u>	
IRAN	31.01.08, 13.03.08 (Seyed Mehdi Kazemi), 24.04.08 (Women's Rights), 19.06.08, 04.09.08
LEBANON	22.05.08
PALESTINE	21.02.08 (Gaza), 04.09.08 (Palestinian prisoners in Israeli jails), 20.11.08 (al-Kurd family)
<u>MISCELLANEOUS</u>	
A European Strategy on the Roma	31.01.08
Seventh Human Rights Council of the United Nations	21.02.08
Human Rights in the World 2007 and the EU's policy on the matter	08.05.08
Death Penalty	10.07.08
The evaluation of EU sanctions as part of the EU's actions and policies in the area of human rights	04.09.08
Promoting social inclusion and combating poverty	09.10.08
Development perspectives for peace-building and nation building in post-conflict situations	18.12.08

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	31.3.2009
Резултат от окончателното гласуване	+: 42 -: 1 0: 5
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Sir Robert Atkins, Angelika Beer, Călin Cătălin Chiriță, Véronique De Keyser, Jas Gawronski, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebeck, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Pierre Pribetich, Libor Rouček, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Jan Marinus Wiersma, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Jules Maaten, Erik Meijer, Николай Младенов, Doris Pack, Rihards Pīks
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Brigitte Fouré